

MINISTERI DE MEDI AMBIENT

14276 REIAL DECRET LEGISLATIU 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'aigües. («BOE» 176, de 24-7-2001.)

La disposició final segona de la Llei 46/1999, de 13 de desembre, de modificació de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, en la redacció que en fa la Llei 6/2001, de 8 de maig, d'avaluació d'impacte ambiental, autoritza el Govern perquè, en el termini de dos anys a partir de l'entrada en vigor, dicti un reial decret legislatiu en què es refongui i s'adapti la normativa legal que hi ha en matèria d'aigües.

Per a això, cal incorporar al text de la Llei d'aigües les modificacions que introdueixen la Llei 46/1999 mateixa, abans esmentada, i la sentència del Tribunal Constitucional 227/1988, de 29 de novembre, en la qual s'estimen parcialment tant els recursos d'inconstitucionalitat interposats contra la Llei d'aigües, com el conflicte positiu de competències plantejat contra determinats preceptes del Reglament del domini públic hidràulic; la disposició addicional 9a 2 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que modifica els apartats 1r, segon paràgraf, i 2n, de l'article 109 de la Llei d'aigües, en matèria de sancions; els articles 2 i 3 de la Llei 9/1996, de 15 de gener, en la qual s'adopten mesures extraordinàries, excepcionals i urgents en matèria d'abastaments hidràulics com a conseqüència de la persistència de la sequera i es modifiquen i s'amplien respectivament els articles 63 i 109.2 de la Llei d'aigües; els articles 158, 173 i 174 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, relatius a la gestió directa de la construcció o l'explotació de determinades obres públiques, al règim jurídic del contracte de concessió de construcció i explotació d'obres hidràuliques, així com a la modificació de l'article 21 de la Llei d'aigües, al qual afegeix un nou apartat, i, finalment, la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, i altres mesures per al desplegament del Govern local en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor, seguretat viària i en matèria d'aigües, que modifica i amplia respectivament els articles 17 i 25 de la Llei d'aigües, relatius al Consell Nacional de l'Aigua i a la composició de la junta de govern dels organismes de conca.

D'altra banda, i malgrat el rang legal que té, no s'ha considerat adequat incloure al text refós el Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes. Aquesta norma és un complement del que disposa la Llei d'aigües en relació amb els abocaments, però té, sens dubte, altres objectius i afecta altres àmbits legislatius diferents, tal com passa amb les aigües marítimes que regula la Llei de costes. Per això, sens perjudici de la seva vigència i aplicació, es considera que incloure'l en el text refós de la Llei d'aigües ocasionaria unes disfuncions importants des del punt de vista de la tècnica legislativa.

En conseqüència, s'ha elaborat un text refós de la Llei d'aigües, que s'incorpora a aquest Reial decret legislatiu i que té per objecte, en compliment del mandat legal, recollir les modificacions que s'han detallat.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Medi Ambient, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 20 de juliol de 2001,

DISPOSO:

Article únic.

S'aprova el text refós de la Llei d'aigües que s'insereix a continuació.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin a aquest Reial decret legislatiu i al text refós que aprova i, en particular, les següents:

1. La Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües.
2. La Llei 46/1999, de 13 de desembre, per la qual es modifica la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, excepte la disposició addicional primera.
3. La disposició addicional 9a, apartat 2, de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que modifica els apartats 1r, segon paràgraf, i 2n, de l'article 109 de la Llei d'aigües, de 1985, en matèria de sancions.
4. Els articles 2 i 3 de la Llei 9/1996, de 15 de gener, en la qual s'adopten mesures extraordinàries, excepcionals i urgents en matèria d'abastaments hidràulics com a conseqüència de la persistència de la sequera i es modifiquen i s'amplien, respectivament, els articles 63 i 109.2 de la Llei 29/1985.
5. Els articles 158, 173 i 174 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, relatius a la gestió directa de la construcció i/o explotació de determinades obres públiques, al règim jurídic del contracte de concessió de construcció i explotació d'obres hidràuliques, així com a la modificació de l'article 21 de la Llei 29/1985, al qual afegeix un nou apartat.
6. L'article 3 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, i altres mesures per al desplegament del Govern local en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor, seguretat viària i en matèria d'aigües, que modifica i amplia, respectivament, els articles 17 i 25 de la Llei 29/1985, d'aigües.

Disposició final única.

Aquest Reial decret legislatiu i el text refós que aprova entren en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Palma de Mallorca, 20 de juliol de 2001.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Medi Ambient,
JAIME MATAS I PALOU

TEXT REFÓS DE LA LLEI D'AIGÜES

TÍTOL PRELIMINAR

Article 1. *Objecte de la Llei.*

1. És objecte d'aquesta Llei la regulació del domini públic hidràulic, de l'ús de l'aigua i de l'exercici de les competències que l'Estat té atribuïdes en les matèries relacionades amb el domini esmentat en el marc de les competències que delimita l'article 149 de la Constitució.

2. Les aigües continentals superficials, així com les aigües subterrànies renovables, totes integrades en el cicle hidrològic, constitueixen un recurs unitari, subor-

dinat a l'interès general, que forma part del domini públic estatal com a domini públic hidràulic.

3. Correspon a l'Estat, en tot cas, i en els termes que estableix aquesta Llei, la planificació hidrològica a què s'ha de sotmetre qualsevol actuació sobre el domini públic hidràulic.

4. Les aigües minerals i termals es regulen mitjançant la seva legislació específica.

TÍTOL I

Del domini públic hidràulic de l'Estat

CAPÍTOL I

Dels béns que l'integren

Article 2. *Definició de domini públic hidràulic.*

Constitueixen el domini públic hidràulic de l'Estat, amb les excepcions que expressament estableix aquesta Llei:

a) Les aigües continentals, tant les superficials com les subterrànies renovables, amb independència del temps de renovació.

b) Les lleres de corrents naturals, continus o discontinus.

c) Els llits dels llacs i de les llacunes i els dels embassaments superficials en les lleres públiques.

d) Els aqüífers subterranis, a l'efecte dels actes de disposició o d'afecció dels recursos hidràulics.

e) Les aigües procedents del dessalatge d'aigua de mar una vegada que, fora de la planta de producció, s'incorporen a qualsevol dels elements que assenyalen els apartats anteriors.

Article 3. *Modificació de la fase atmosfèrica.*

Només l'Administració de l'Estat o aquells a qui autoritzi poden modificar artificialment la fase atmosfèrica del cicle hidrològic.

CAPÍTOL II

De les lleres, les riberes i els marges

Article 4. *Definició de llera.*

El llit fluvial o la llera natural d'un corrent continu o discontinu és el terreny que cobreixen les aigües en les crescudes màximes ordinàries.

Article 5. *Lleres de domini privat.*

1. Són de domini privat les lleres per les quals ocasionalment recorren aigües pluvials si des de l'origen només travessen finques de domini particular.

2. El domini privat d'aquestes lleres no autoritza per fer-hi tasques ni construir-hi obres que puguin fer variar el curs natural de les aigües o alterar-ne la qualitat en perjudici de l'interès públic o d'un tercer, o la destrucció de les quals per la força de les avingudes pugui ocasionar danys a persones o a coses.

Article 6. *Definició de riberes.*

1. S'entén per riberes les faixes laterals de les lleres públiques situades per sobre del nivell d'aigües baixes, i per marges els terrenys que afronten amb els cursos.

Els marges estan subjectes, en tota la seva extensió longitudinal:

a) A una zona de servitud de cinc metres d'amplada, per a ús públic, que es regula reglamentàriament.

b) A una zona de policia de 100 metres d'amplada on es condicionen l'ús del sòl i les activitats que s'hi duen a terme.

2. A les zones pròximes a la desembocadura al mar, en l'entorn immediat dels embassaments o quan les condicions topogràfiques o hidrogràfiques de les lleres i els marges ho facin necessari per a la seguretat de les persones i els béns, es pot modificar l'amplada d'ambdues zones de la forma que es determini reglamentàriament.

Article 7. *Tasques de protecció en els marges.*

En el cas de necessitat urgent, es poden dur a terme tasques de protecció de caràcter provisional en els marges de les lleres. Els propietaris que hagin construït aquestes obres són els responsables dels danys eventuals que en puguin derivar.

Article 8. *Modificacions de les lleres.*

Les situacions jurídiques que deriven de les modificacions naturals de les lleres es regeixen pel que disposa la legislació civil. Quant a les modificacions que originin les obres autoritzades legalment cal atènyer-se al que estableixi la concessió o l'autorització corresponent.

CAPÍTOL III

Dels llacs, les llacunes, els embassaments i els terrenys inundables

Article 9. *Llit o fons dels llacs, les llacunes i els embassaments superficials.*

1. El llit o el fons dels llacs i les llacunes és el terreny que ocupen les aigües en les èpoques en què hi assoleixen el nivell ordinari més alt.

2. El llit o el fons d'un embassament superficial és el terreny que cobreixen les aigües quan hi assoleixen el nivell més alt com a conseqüència de les crescudes màximes ordinàries dels rius que l'alimenten.

Article 10. *Les tolles situades en predis de propietat privada.*

Les tolles situades en predis de propietat privada se'n consideren part integrant sempre que es destinin al servei exclusiu dels predis i sens perjudici de l'aplicació de la legislació ambiental corresponent.

Article 11. *Les zones inundables.*

1. Els terrenys que puguin resultar inundats durant les crescudes no ordinàries dels llacs, les llacunes, els embassaments, els rius o els rierols conserven la qualificació jurídica i la titularitat de domini que tinguin.

2. Els organismes de conca han de traslladar a les administracions competents en matèria d'ordenació del territori i urbanisme les dades i els estudis disponibles sobre avingudes, a fi i efecte que es tinguin en compte en la planificació del sòl i, en particular, en les autoritzacions d'usos que s'acordin a les zones inundables.

3. El Govern pot establir, mitjançant un reial decret, les limitacions en l'ús de les zones inundables que consideri necessàries per garantir la seguretat de les persones i els béns. A més, els consells de govern de les comunitats autònomes poden establir normes complementàries de la regulació esmentada.

CAPÍTOL IV

Dels aquífers subterranis

Article 12. *El domini públic dels aquífers.*

El domini públic dels aquífers o les formacions geològiques per les quals circulen aigües subterrànies s'entén sens perjudici que el propietari de la finca rústica pugui dur a terme qualsevol obra que no tingui per finalitat l'extracció o l'aprofitament de l'aigua, ni pertorbi el seu règim ni deteriori la seva qualitat, amb l'excepció que preveu l'apartat 2 de l'article 54.

CAPÍTOL V

De les aigües procedents del dessalatge

Article 13. *Del dessalatge, concepte i requisits.*

1. Qualsevol persona física o jurídica pot dur a terme l'activitat de dessalatge d'aigua de mar, amb les autoritzacions administratives prèvies corresponents respecte als abocaments que siguin procedents, a les condicions d'incorporació al domini públic hidràulic i als requisits de qualitat, segons els usos als quals es destini l'aigua.

2. El que disposa aquest article s'entén sens perjudici de les autoritzacions i les concessions demaniales que calguin d'acord amb la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, i les altres que siguin procedents de conformitat amb la legislació sectorial aplicable si a l'activitat de dessalatge s'associen altres activitats industrials regulades, així com les derivades dels actes d'intervenció i ús del sòl.

Quan les autoritzacions i les concessions les hagin d'atorgar dos òrgans o organismes públics de l'Administració General de l'Estat o més de dos, s'han de tramitar en un sol expedient, de la manera que es determini reglamentàriament.

3. El dessalatge d'aigües continentals s'ha de sotmetre al règim que aquesta Llei preveu per a l'explotació del domini públic hidràulic.

TÍTOL II

De l'administració pública de l'aigua

CAPÍTOL I

Principis generals

Article 14. *Principis rectors de la gestió en matèria d'aigües.*

L'exercici de les funcions de l'Estat en matèria d'aigües se sotmet als principis següents:

1r Unitat de gestió, tractament integral, economia de l'aigua, desconcentració, descentralització, coordinació, eficàcia i participació dels usuaris.

2n Respecte a la unitat de la conca hidrogràfica, dels sistemes hidràulics i del cicle hidrològic.

3r Compatibilitat de la gestió pública de l'aigua amb l'ordenació del territori, la conservació i la protecció del medi ambient i la restauració de la naturalesa.

Article 15. *Dret a la informació.*

1. Totes les persones físiques o jurídiques tenen dret a accedir a la informació en matèria d'aigües en els termes que preveu la Llei 38/1995, de 12 de desembre, sobre el dret a la informació en matèria de medi ambient

i, en particular, a la informació sobre abocaments i qualitat de les aigües.

2. Els membres dels òrgans de govern i administració dels organismes de conca tenen dret a obtenir tota la informació disponible a l'organisme respectiu en les matèries pròpies de la competència dels òrgans de què formin part.

Article 16. *Definició de conca hidrogràfica.*

A l'efecte d'aquesta Llei, s'entén per conca hidrogràfica el territori en el qual les aigües flueixen al mar a través d'una xarxa de lleres secundàries que convergeixen en una llera principal única. La conca hidrogràfica, com a unitat de gestió del recurs, es considera indivisible.

Article 17. *Funcions de l'Estat en relació amb el domini públic hidràulic.*

En relació amb el domini públic hidràulic i en el marc de les competències que li atribueix la Constitució, l'Estat exerceix, especialment, les funcions següents:

a) La planificació hidrològica i la realització dels plans estatals d'infraestructures hidràuliques o qualsevol altre d'estatal que en formi part.

b) L'adopció de les mesures que calguin per al compliment dels acords i els convenis internacionals en matèria d'aigües.

c) L'atorgament de concessions referents al domini públic hidràulic en les conques hidrogràfiques que excedeixin l'àmbit territorial d'una sola comunitat autònoma.

d) L'atorgament d'autoritzacions referents al domini públic hidràulic, així com la tutela d'aquest, a les conques hidrogràfiques que excedeixin l'àmbit territorial d'una sola comunitat autònoma. No obstant això, la tramitació de les autoritzacions es pot encomanar a les comunitats autònomes.

Article 18. *Règim jurídic bàsic aplicable a les comunitats autònomes.*

1. La comunitat autònoma que exerceixi, en virtut del seu estatut d'autonomia, la competència sobre el domini públic hidràulic en conques hidrogràfiques compreses íntegrament dins del seu territori, ha d'ajustar el règim jurídic de la seva administració hidràulica a les bases següents:

a) Aplicació dels principis que estableix l'article 14 d'aquesta Llei.

b) La representació dels usuaris en els òrgans col·legiats de l'Administració hidràulica no ha de ser inferior al terç dels membres que els integren.

2. Els actes i els acords que infringeixin la legislació hidràulica de l'Estat o que no s'ajustin a la planificació hidrològica i afectin la seva competència en matèria hidràulica es poden impugnar davant de la jurisdicció contenciosa administrativa.

CAPÍTOL II

Del Consell Nacional de l'Aigua

Article 19. *El Consell Nacional de l'Aigua.*

Com a òrgan consultiu superior en la matèria, es crea el Consell Nacional de l'Aigua, en el qual, juntament amb l'Administració de l'Estat i les de les comunitats autònomes, són representats els ens locals a través de l'associació d'àmbit estatal amb més implantació, els

organismes de conca, així com les organitzacions professionals i econòmiques més representatives, d'àmbit nacional, relacionades amb els diferents usos de l'aigua. La composició i l'estructura orgànica s'han de determinar mitjançant un real decret.

Article 20. Matèries sotmeses a informe preceptiu del Consell Nacional de l'Aigua.

1. El Consell Nacional de l'Aigua ha d'emetre informe preceptivament sobre:

- a) El projecte del Pla hidrològic nacional, abans que l'aprovi el Govern per trametre'l a les Corts.
- b) Els plans hidrològics de conca, abans que els aprovi el Govern.
- c) Els projectes de les disposicions de caràcter general que siguin d'aplicació a tot el territori nacional relatives a l'ordenació del domini públic hidràulic.
- d) Els plans i els projectes d'interès general d'ordenació agrària, urbana, industrial i d'aprofitaments energètics o d'ordenació del territori si afecten substancialment la planificació hidrològica o els usos de l'aigua.
- e) Les qüestions comunes a dos organismes de conca o a més de dos en relació amb l'aprofitament de recursos hídrics i altres béns del domini públic hidràulic.

2. Així mateix, ha d'emetre informe sobre totes les qüestions relacionades amb el domini públic hidràulic que el Govern o els òrgans executius superiors de les comunitats autònomes li puguin consultar.

El Consell pot proposar a les administracions i als organismes públics les línies d'estudi i investigació per al desenvolupament de les innovacions tècniques referent a l'obtenció, l'ús, la conservació, la recuperació, el tractament integral i l'economia de l'aigua.

CAPÍTOL III

Dels organismes de conca

SECCIÓ 1a CONFIGURACIÓ I FUNCIONS

Article 21. Els organismes de conca.

En les conques hidrogràfiques que superin l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma s'han de constituir organismes de conca amb les funcions i les comeses que regula aquesta Llei.

Article 22. Naturalesa i règim jurídic dels organismes de conca.

1. Els organismes de conca, amb la denominació de confederacions hidrogràfiques, són organismes autònoms dels que preveu l'article 43.1.a) de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, adscrits al Ministeri de Medi Ambient a efectes administratius.

2. Els organismes de conca disposen d'autonomia per regir i administrar per si mateixos els interessos que els siguin confiats; per adquirir i alienar els béns i els drets que puguin constituir el seu propi patrimoni; per contractar i obligar-se i per exercir tota mena d'accions davant dels tribunals, sense cap més limitació que les que imposen les lleis. Els seus actes i les seves resolucions posen fi a la via administrativa.

3. El seu àmbit territorial s'ha de definir reglamentàriament i comprèn una o diverses conques hidrogràfiques indivises, només amb la limitació derivada de les fronteres internacionals.

4. Els organismes de conca es regeixen per la Llei 6/1997, de 14 d'abril, i altres disposicions aplicables als organismes autònoms de l'Administració General de l'Estat, així com per la present Llei i pels reglaments dictats per desplegar-la i executar-la.

Article 23. Funcions.

1. Són funcions dels organismes de conca:

- a) L'elaboració del pla hidrològic de conca, així com el seguiment i la revisió.
- b) L'administració i el control del domini públic hidràulic.
- c) L'administració i el control dels aprofitaments d'interès general o que afectin més d'una comunitat autònoma.
- d) El projecte, la construcció i l'explotació de les obres dutes a terme amb càrrec als fons propis de l'organisme, i les que els siguin encomanades per l'Estat.
- e) Les que derivin dels convenis amb comunitats autònomes, corporacions locals i altres entitats públiques o privades, o dels subscriptes amb els particulars.

2. Per al compliment de les funcions que els encomanen els paràgrafs d) i e) de l'apartat anterior, els organismes de conca poden:

- a) Adquirir per subscripció o compra, alienar i, en general, dur a terme qualssevol actes d'administració respecte de títols representatius de capital de societats estatals que es constitueixin per construir, explotar o executar obres públiques hidràuliques, o d'empreses mercantils que tinguin per objecte social gestionar contractes de concessió de construcció i explotació d'obres hidràuliques, amb l'autorització prèvia del Ministeri d'Hisenda.
- b) Subscriure convenis de col·laboració o participar en agrupacions d'empreses i unions temporals d'empreses que tinguin com a objecte qualssevol de les finalitats indicades anteriorment.
- c) Concedir préstecs i, en general, atorgar crèdit a qualsevol de les entitats que figuren en els paràgrafs a) i b).

Article 24. Altres atribucions.

Per acomplir les seves funcions, els organismes de conca tenen, a més de les atribucions i les comeses que preveuen expressament altres articles d'aquesta Llei, les següents:

- a) L'atorgament d'autoritzacions i de concessions referents al domini públic hidràulic, llevat de les relatives a les obres i les actuacions d'interès general de l'Estat, que corresponen al Ministeri de Medi Ambient.
- b) La inspecció i la vigilància del compliment de les condicions de concessions i d'autoritzacions relatives al domini públic hidràulic.
- c) La realització d'aforaments, estudis d'hidrologia, informació sobre crescudes i control de la qualitat de les aigües.
- d) L'estudi, el projecte, l'execució, la conservació, l'explotació i la millora de les obres incloses en els seus propis plans, així com de les altres que se'ls puguin encomanar.
- e) La definició d'objectius i programes de qualitat d'acord amb la planificació hidrològica.
- f) La realització, en l'àmbit de les seves competències, de plans, programes i accions que tinguin com a objectiu una gestió adequada de les demandes, a fi de promoure l'estalvi i l'eficiència econòmica i ambiental dels diferents usos de l'aigua mitjançant l'aprofitament global i integrat de les aigües superficials i subterrànies,

d'acord, si s'escau, amb les previsions de la planificació sectorial corresponent.

g) La prestació de tota classe de serveis tècnics relacionats amb el compliment de les seves finalitats específiques i, quan se'ls sol·liciti, l'assessorament a l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes, les corporacions locals i altres entitats públiques o privades, així com als particulars.

En la determinació de l'estructura dels organismes de conca cal tenir en compte el criteri de separació entre les funcions d'administració del domini públic hidràulic i les altres.

Article 25. *Col·laboració amb les comunitats autònomes.*

1. Els organismes de conca i les comunitats autònomes poden establir una col·laboració mútua en l'exercici de les seves competències respectives, especialment mitjançant la incorporació de les comunitats autònomes a la junta de govern dels organismes, d'acord amb el que determina aquesta Llei.

2. Els organismes de conca poden subscriure convenis de col·laboració amb les comunitats autònomes, les administracions locals i les comunitats d'usuaris per exercir les competències respectives, de conformitat amb el que disposa la legislació vigent.

3. Els expedients que tramitin els organismes de conca en exercir les competències substantives sobre la utilització i l'aprofitament del domini públic hidràulic s'han de sotmetre a l'informe previ de les comunitats autònomes perquè manifestin el que considerin oportú en matèries de competència seva, dins el termini i en els casos que es determinin reglamentàriament. Les autoritzacions i les concessions sotmeses al tràmit de l'informe previ no estan subjectes a cap altra intervenció ni autorització administrativa respecte al dret d'usar el recurs, llevat que així ho estableixi una llei estatal, sens perjudici de les autoritzacions o les llicències que altres administracions públiques puguin exigir en relació amb l'activitat de què es tracti o en matèria d'intervenció o d'ús del sòl. Els plans, els programes i les accions a què es refereix l'article 24, paràgraf f), s'han de sotmetre al mateix tràmit d'informe.

4. Dins el termini i en els casos que es determinin reglamentàriament, les confederacions hidrogràfiques han d'emetre un informe previ sobre els actes i els plans que hagin d'aprovar les comunitats autònomes en exercir les seves competències en matèria de medi ambient, ordenació del territori i urbanisme, espais naturals, pesca, muntanyes, regadius i obres públiques d'interès regional, entre altres, sempre que aquests actes i plans afectin el règim i l'aprofitament de les aigües continentals o els usos permesos en terrenys de domini públic hidràulic i en les seves zones de servitud i policia, tenint en compte a aquests efectes el que preveuen la planificació hidràulica i les planificacions sectorials aprovades pel Govern.

L'informe es considera favorable si no s'emet en el termini indicat. La mateixa norma també s'aplica als actes i les ordenances que les entitats locals aprovin en l'àmbit de les seves competències.

No cal l'informe que preveu el paràgraf anterior en el cas d'actes dictats en aplicació d'instruments de planejament sobre els quals la confederació hidrogràfica hagi emès l'informe previ corresponent.

SECCIÓ 2a ÒRGANS DE GOVERN I ADMINISTRACIÓ

Article 26. *Òrgans de govern dels organismes de conca.*

1. Són òrgans de govern dels organismes de conca la junta de govern i el president.

2. Són òrgans de gestió, en règim de participació, per exercir les funcions que els atribueix específicament aquesta Llei, l'assemblea d'usuaris, la comissió de desembassament, les juntes d'explotació i les juntes d'obres.

3. És òrgan de planificació el consell de l'aigua de la conca.

Article 27. *Composició de la junta de govern.*

La composició de la junta de govern de l'organisme de conca es determina per via reglamentària, ateses les peculiaritats de les diferents conques hidrogràfiques i dels diversos usos de l'aigua, d'acord amb les normes i les directrius següents:

a) La presidència de la junta correspon al president de l'organisme de conca.

b) L'Administració General de l'Estat hi té una representació de cinc vocals, com a mínim, un per cada un dels ministeris de Medi Ambient, d'Agricultura, Pesca i Alimentació, de Ciència i Tecnologia, de Sanitat i Consum, i d'Economia, i un representant de l'Administració Tributària de l'Estat, en el cas que se li encomanin la gestió i la recaptació en la conca de les exaccions que preveu aquesta Llei, mitjançant un conveni.

c) Correspon a la representació dels usuaris un terç del total de vocals, com a mínim, i, en tot cas, un mínim de tres, i aquesta representació s'ha d'integrar en relació amb els interessos respectius en l'ús de l'aigua.

d) A les comunitats autònomes que hagin decidit incorporar-se a l'organisme de conca, d'acord amb el que preveu l'article 25, les ha de representar un vocal a la seva junta de govern, com a mínim. El total de vocals representants i la seva distribució s'estableixen, en cada cas, en funció del nombre de comunitats autònomes que integren la conca hidrogràfica i de la superfície i la població de les comunitats autònomes que compreguin.

e) Les províncies hi són representades d'acord amb el percentatge del seu territori afectat per la conca hidrogràfica.

Article 28. *Atribucions de la junta de govern.*

Correspon a la junta de govern:

a) Aprovar els plans d'actuació de l'organisme, la proposta de pressupost i conèixer-ne la liquidació.

b) Acordar, si s'escau, les operacions de crèdit necessàries per a finalitats concretes relatives a la gestió, així com per finançar les actuacions incloses en els plans d'actuació, amb els límits que es determinin reglamentàriament.

c) Adoptar els acords que corresponguin en l'exercici de les funcions que estableix l'article 23 d'aquesta Llei, així com els relatius als actes de disposició sobre el patrimoni dels organismes de conca.

d) Preparar els assumptes que s'hagin de sotmetre al consell de l'aigua de la conca.

e) Aprovar, amb l'informe previ del consell de l'aigua de la conca, les modificacions sobre l'amplada de les zones de servitud i de policia que preveu l'article 6 d'aquesta Llei.

f) Declarar els aquífers sobreexplotats o en risc d'estar-ho, determinar els perímetres de protecció dels aquífers subterranis, de conformitat amb el que assenya la l'article 56 d'aquesta Llei, aprovar les mesures de caràcter general que preveu l'article 55 i ser escoltada en el tràmit d'audiència a l'organisme de conca a què es refereix l'article 58. Així mateix, li correspon adoptar les mesures per a la protecció de les aigües subterrànies davant les intrusions d'aigües salines a què fa referència l'article 99 d'aquesta Llei.

g) Adoptar les decisions sobre comunitats d'usuaris a què es refereixen els articles 81.4 i 82.4.

h) Promoure les iniciatives sobre les zones humides a què fan referència els apartats 5 i 6 de l'article 111.

i) Emetre informe, a iniciativa del president, sobre les propostes de sanció per infraccions greus o molt greus quan els fets de què es tracti siguin d'una transcendència especial per a la bona gestió del recurs en l'àmbit de la conca hidrogràfica.

j) Aprovar, si s'escau, els criteris generals per determinar les indemnitzacions per danys i perjudicis ocasionats en el domini públic hidràulic, d'acord amb l'article 118 d'aquesta Llei.

k) Proposar al consell de l'aigua de la conca la revisió del pla hidrològic corresponent.

l) I, en general, deliberar sobre els assumptes que el president o qualsevol dels seus membres li sotmetin a consideració.

Article 29. *Nomenament dels presidents d'organismes de conca.*

Els presidents dels organismes de conca, els nomena i els destitueix el Consell de Ministres a proposta del ministre de Medi Ambient. Els nomenaments s'han d'ajustar al que estableix l'article 18.2 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Article 30. *Funcions del president de l'organisme.*

1. Correspon al president de l'organisme de conca:

- a) Exercir la representació legal de l'organisme.
- b) Presidir la junta de govern, l'assemblea d'usuaris, la comissió de desembassament i el consell de l'aigua.
- c) Tenir cura que els acords dels òrgans col·legiats s'ajustin a la legalitat vigent.
- d) Exercir la funció directiva i executiva superior de l'organisme.
- e) En general, exercir qualsevol altra funció que no estigui expressament atribuïda a un altre òrgan.

2. El president pot impugnar davant de la jurisdicció contenciosa administrativa els actes i els acords dels òrgans col·legiats de l'organisme de conca que puguin constituir infracció de lleis o que no s'ajustin a la planificació hidrològica.

La impugnació produeix la suspensió de l'acte o de l'acord, però el tribunal l'ha de ratificar o aixecar en un termini no superior a trenta dies. El procediment és el que estableix l'article 127 de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 31. *L'assemblea d'usuaris.*

L'assemblea d'usuaris, integrada per tots els usuaris que formen part de les juntes d'explotació, té per finalitat coordinar l'explotació de les obres hidràuliques i dels recursos d'aigua en tota la conca, sens detriment del règim concessional i drets dels usuaris.

Article 32. *Les juntes d'explotació.*

Les juntes d'explotació tenen com a finalitat coordinar, respectant els drets derivats de les concessions i les autoritzacions corresponents, l'explotació de les obres hidràuliques i dels recursos d'aigua del conjunt de rius, el riu, el tram de riu o la unitat hidrogeològica els aprofitaments dels quals estiguin especialment interrelacionats. Les propostes que formulin les juntes d'explotació en l'àmbit de les seves competències s'han

de traslladar, a l'efecte que preveu l'article 30.1, al president de l'organisme de conca.

La constitució de les juntes d'explotació, en les quals els usuaris han de participar amb relació als seus interessos respectius en l'ús de l'aigua i al servei prestat a la comunitat, s'ha de determinar reglamentàriament.

Cal promoure la constitució de juntes d'explotació conjunta d'aigües superficials i subterrànies en tots els casos en què els aprofitaments d'unes i d'altres aigües estiguin clarament interrelacionats.

Article 33. *La comissió de desembassament.*

Correspon a la comissió de desembassament deliberar i formular propostes al president de l'organisme sobre el règim adequat d'ompliment i de buidatge dels embassaments i els aqüífers de la conca, atesos els drets concessional dels diferents usuaris. La composició i el funcionament es regulen reglamentàriament atenent el criteri de representació adequada dels interessos afectats.

Article 34. *Les juntes d'obres.*

A petició dels usuaris futurs d'una obra aprovada, la junta de govern pot constituir la junta d'obres corresponent, en què aquests usuaris han de participar, de la manera que es determini reglamentàriament, a fi que estiguin directament informats del desenvolupament i les incidències de l'obra.

Article 35. *Consell de l'aigua de la conca.*

1. Correspon al consell de l'aigua elevar al Govern, a través del Ministeri de Medi Ambient, el pla hidrològic de la conca i les revisions ulteriors. Així mateix, pot emetre informe sobre les qüestions d'interès general per a la conca i les relatives a la més bona ordenació, explotació i tutela del domini públic hidràulic.

2. Les comunitats autònomes del territori de les quals formi part totalment o parcialment d'una conca hidrogràfica s'han d'incorporar en els termes que preveu aquesta Llei al consell de l'aigua corresponent per participar en l'elaboració de la planificació hidrològica i altres funcions d'aquest consell.

Article 36. *Composició.*

La composició del consell de l'aigua dels organismes de conca s'ha d'establir, per via reglamentària, en cada cas, d'acord amb les normes i les directrius següents:

a) Cada departament ministerial relacionat amb l'ús dels recursos hidràulics ha d'estar representat per un nombre de vocals no superior a tres.

b) La representació dels usuaris no pot ser inferior al terç del total de vocals i l'han d'integrar representants dels diferents sectors amb relació als interessos respectius en l'ús de l'aigua.

c) Els serveis tècnics de l'organisme han d'estar representats per un màxim de tres vocals.

d) La representació de les comunitats autònomes que participin en el consell, d'acord amb el que preveu l'article 35, es determina i es distribueix en funció del nombre de comunitats autònomes de la conca i de la superfície i la població de les comunitats autònomes incloses, i cal que cada una de les comunitats autònomes participants estigui representada per un vocal, com a mínim.

La representació de les comunitats autònomes no pot ser inferior a la que correspongui als diversos departaments ministerials que assenyala el paràgraf a).

e) Les entitats locals el territori de les quals coincideixi totalment o parcialment amb el de la conca han d'estar representades en funció de l'extensió o el percentatge del territori esmentat afectat per la conca hidrogràfica.

SECCIÓ 3a HISENDA I PATRIMONI

Article 37. *Adscripció de béns als organismes de conca.*

Els béns de l'Estat i els de les comunitats autònomes, adscrits als organismes de conca per al compliment de les seves finalitats o que s'hi puguin adscriure, conserven la qualificació jurídica originària, i només en correspon a l'organisme la utilització, l'administració i l'explotació, amb subjecció a les disposicions legals vigents en la matèria.

Article 38. *Patrimoni propi.*

Amb independència d'aquests béns i per al bon compliment de les seves finalitats, els organismes de conca poden tenir un patrimoni propi integrat per:

- Els béns i els drets que figurin en el patrimoni de les confederacions hidrogràfiques actuals.
- Els que en el futur puguin adquirir amb els fons procedents del seu pressupost.
- Els que per qualsevol títol jurídic puguin rebre de l'Estat, de les comunitats autònomes, d'entitats públiques o privades, o dels particulars.

Article 39. *Ingressos de l'organisme.*

Tenen la consideració d'ingressos de l'organisme de conca els següents:

- Els productes i les rendes del patrimoni i els de l'explotació de les obres quan els sigui encomanada per l'Estat, les comunitats autònomes, les corporacions locals i els particulars.
- Les remuneracions per l'estudi i la redacció de projectes, la direcció i l'execució de les obres que els encomani l'Estat, les comunitats autònomes, les corporacions locals, així com les procedents de la prestació de serveis facultatius i tècnics.
- Les assignacions pressupostàries de l'Estat, les comunitats autònomes i les corporacions locals.
- Els procedents de la recaptació de taxes, exaccions i preus autoritzats a l'organisme.
- Els reintegraments de les bestretes atorgades per l'Estat per construir obres hidràuliques que dugui a terme l'organisme mateix.
- El producte de les possibles aportacions que acordin els usuaris, per a obres o actuacions específiques, així com qualsevol altra percepció autoritzada per una disposició legal.

TÍTOL III

De la planificació hidrològica

Article 40. *Objectius de la planificació hidrològica.*

1. La planificació hidrològica té com a objectius generals aconseguir el bon estat ecològic del domini públic hidràulic i la satisfacció de les demandes d'aigua, l'equilibri i l'harmonització del desenvolupament regional i sectorial, incrementant les disponibilitats del recurs, protegint la qualitat, economitzant l'ús i racionalitzant els seus usos en harmonia amb el medi ambient i els altres recursos naturals.

2. La planificació s'ha de dur a terme mitjançant els plans hidrològics de conca i el Pla hidrològic nacional. L'àmbit territorial de cada pla hidrològic es determina reglamentàriament.

3. Els plans hidrològics són públics i vinculants, sens perjudici de l'actualització periòdica i la revisió justificada, i no creen per si sols drets en favor de particulars o d'entitats, motiu pel qual la modificació no dóna lloc a una indemnització, sens perjudici del que disposa l'article 65.

4. Els plans hidrològics s'han d'elaborar en coordinació amb les diferents planificacions sectorials que els afectin, tant respecte als usos de l'aigua com als del sòl, i especialment amb el que estableixen la planificació de regadius i altres usos agraris.

5. El Govern aprova els plans hidrològics de conca en els termes que consideri procedents en funció de l'interès general, sens perjudici del que disposa l'apartat següent.

6. Els plans hidrològics de conca que s'hagin elaborat o s'hagin revisat a l'empara del que disposa l'article 18 s'aproven si s'ajusten a les prescripcions dels articles 40.1 i 42, no afecten els recursos d'altres conques i, si s'escau, s'acomoden a les determinacions del Pla hidrològic nacional.

Article 41. *Elaboració dels plans hidrològics de conca.*

1. L'elaboració i la proposta de revisions ulteriors dels plans hidrològics de conca, les han de dur a terme l'organisme de conca corresponent o l'Administració hidràulica competent, en les conques compreses íntegrament en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma.

2. El procediment per elaborar i revisar els plans hidrològics de conca s'ha de regular per via reglamentària, en què necessàriament s'hi ha de preveure la participació dels departaments ministerials interessats, els terminis perquè els organismes corresponents presentin les propostes i l'actuació subsidiària del Govern en el cas que no hi hagi cap proposta.

Article 42. *Contingut dels plans hidrològics de conca.*

Els plans hidrològics de conca comprenen obligatòriament:

- L'inventari dels recursos hidràulics.
- Els usos i les demandes existents i previsibles.
- Els criteris de prioritat i de compatibilitat d'usos, així com l'ordre de preferència entre els diferents usos i aprofitaments.
- L'assignació i la reserva de recursos per a usos i demandes actuals i futurs, així com per a la conservació o la recuperació del medi natural.
- Les característiques bàsiques de qualitat de les aigües i de l'ordenació dels abocaments d'aigües residuals.
- Les normes bàsiques sobre les millores i les transformacions en regadiu que assegurin el més bon aprofitament del conjunt de recursos hidràulics i terrenys disponibles.
- Els perímetres de protecció i les mesures per conservar i recuperar el recurs i l'entorn afectats.
- Els plans hidrologicoforestals i de conservació de sòls que hagi de dur a terme l'Administració.
- Les directrius per recarregar i protegir els aquífers.
- Les infraestructures bàsiques que requereixi el pla.
- Els criteris d'avaluació dels aprofitaments energètics i la fixació dels condicionants requerits per a l'execució.
- Els criteris sobre estudis, actuacions i obres per prevenir i evitar els danys ocasionats per inundacions, avingudes i altres fenòmens hidràulics.

Article 43. Previsions dels plans hidrològics de conca.

1. En els plans hidrològics de conca es poden establir reserves, d'aigua i de terrenys, necessàries per a les actuacions i les obres previstes.

2. Es poden declarar de protecció especial determinades zones, conques o trams de conques, aqüífers o masses d'aigua per les seves característiques naturals o l'interès ecològic, d'acord amb la legislació ambiental i de protecció de la naturalesa. Els plans hidrològics han de recollir la classificació d'aquestes zones i les condicions específiques per protegir-les.

3. Les previsions dels plans hidrològics a què es refereixen els apartats anteriors s'han de respectar en els diferents instruments d'ordenació urbanística del territori.

Article 44. Declaració d'utilitat pública.

1. El Govern pot fer la declaració d'utilitat pública dels treballs, els estudis i les investigacions requerides per elaborar i revisar els plans hidrològics que duguin a terme els serveis del Ministeri de Medi Ambient, l'Institut Geològic i Miner d'Espanya o qualsevol altre organisme de les administracions públiques.

2. L'aprovació dels plans hidrològics de conca implica la declaració d'utilitat pública dels treballs d'investigació, els estudis, els projectes i les obres previstos en el pla.

Article 45. Contingut del Pla hidrològic nacional.

1. El Pla hidrològic nacional s'aprova mitjançant una llei i ha de contenir, en tot cas:

a) Les mesures necessàries per coordinar els diferents plans hidrològics de conca.

b) La solució per a les alternatives possibles que aquells ofereixin.

c) La previsió i les condicions de les transferències de recursos hidràulics entre àmbits territorials de diferents plans hidrològics de conca.

d) Les modificacions que es prevegin en la planificació de l'ús del recurs i que afectin els aprofitaments existents per al proveïment de poblacions o regadius.

2. Correspon al Ministeri de Medi Ambient l'elaboració del Pla hidrològic nacional, conjuntament amb els departaments ministerials relacionats amb l'ús dels recursos hidràulics.

3. L'aprovació del Pla hidrològic nacional implica l'adaptació dels plans hidrològics de conca a les previsions d'aquell.

Article 46. Obres hidràuliques d'interès general.

1. Tenen la consideració d'obres hidràuliques d'interès general i són competència de l'Administració General de l'Estat, en l'àmbit de les conques a què es refereix l'article 21 d'aquesta Llei:

a) Les obres que siguin necessàries per regular i conduir el recurs hídic, a fi de garantir la disponibilitat i l'aprofitament de l'aigua en tota la conca.

b) Les obres necessàries per controlar, defensar i protegir el domini públic hidràulic, sens perjudici de les competències de les comunitats autònomes, especialment les que tinguin com a objecte respondre a fenòmens catastròfics com ara les inundacions, les sequeres i altres situacions excepcionals, així com prevenir avingudes vinculades a obres de regulació que afectin l'aprofitament, la protecció i la integritat dels béns del domini públic hidràulic.

c) Les obres de correcció hidrologicoforestal l'àmbit territorial de les quals afecti més d'una comunitat autònoma.

d) Les obres d'abastament, potabilització i dessalatge la realització de les quals afecti més d'una comunitat autònoma.

2. La resta d'obres hidràuliques es declaren d'interès general per llei.

3. No obstant l'apartat anterior, es poden declarar obres hidràuliques d'interès general mitjançant un reial decret:

a) Les obres hidràuliques que preveu l'apartat 1 en què no concorrin les circumstàncies que s'hi preveuen, a sol·licitud de la comunitat autònoma en el territori de la qual s'ubiquin, quan per les dimensions o el cost econòmic tinguin una relació estratègica en la gestió integral de la conca hidrogràfica.

b) Les obres necessàries per executar plans nacionals, diferents dels hidrològics, però que hi tinguin relació, sempre que el pla mateix atribueixi la responsabilitat de les obres a l'Administració General de l'Estat, a sol·licitud de la comunitat autònoma en el territori de la qual s'ubiqui.

4. La declaració que les infraestructures necessàries per transferir recursos són obres hidràuliques d'interès general, a què es refereix el paràgraf c), apartat 1, de l'article 45 d'aquesta Llei, només es pot fer mitjançant la norma legal que aprovi o modifiqui el Pla hidrològic nacional.

TÍTOL IV**De la utilització del domini públic hidràulic****CAPÍTOL I****Servituds legals****Article 47. Obligacions dels predis inferiors.**

1. Els predis inferiors estan subjectes a rebre les aigües que naturalment i sense obra de l'home descendeixin dels predis superiors, així com la terra o la pedra que arrossequin en el seu curs. Ni l'amo del predi inferior pot fer obres que impedeixin aquesta servitud, ni el del superior pot fer obres que l'agreugin.

2. Si les aigües són producte d'afloraments, sobrants d'altres aprofitaments o si se n'ha alterat de manera artificial la qualitat espontània, l'amo del predi inferior es pot oposar a rebre-les, amb dret a exigir el rescabament de danys i perjudicis, si no hi ha la servitud corresponent.

Article 48. Règim jurídic de la servitud d'aqüeducte.

1. Els organismes de conca poden imposar, d'acord amb el que disposen el Codi civil i el Reglament d'aquesta Llei, la servitud forçosa d'aqüeducte, si l'aprofitament o l'evacuació del recurs ho exigeix.

2. D'acord amb les mateixes normes, els organismes de conca poden imposar les servituds d'extracció d'aigua i abeurador, d'estrep de presa i de parada o partidior, així com les de pas, quan es tracti de garantir o facilitar l'accés a la zona de domini públic de les lleres, per a usos determinats, inclosos els esportius i els recreatius i, en general, totes les servituds que prevegi el Codi civil.

3. L'expedient de constitució de servitud ha de reduir, tant com sigui possible, el gravamen que la servitud impliqui sobre el predi servent.

4. La variació de les circumstàncies que van originar la constitució d'una servitud dóna lloc, a instància de part, a l'expedient corresponent de revisió, que ha de seguir els mateixos tràmits reglamentaris que els que preveu el de constitució.

5. El beneficiari d'una servitud forçosa ha d'indemnitzar els danys i els perjudicis ocasionats al predi servent de conformitat amb la legislació vigent.

Article 49. *Titularitat dels elements de la servitud.*

En qualsevol sèquia o aqüeducte, la llera, els caixers i els marges es consideren part integrant de l'heretat o l'edifici on es destinen les aigües o, en cas d'evacuació, d'on procedeixen.

CAPÍTOL II

Dels usos comuns i els privatis

Article 50. *Usos comuns.*

1. Sense necessitat d'autorització administrativa i de conformitat amb el que disposin les lleis i els reglaments, tothom pot fer servir les aigües superficials, mentre discorren per les lleres naturals, per beure, banyar-se i altres usos domèstics, així com per abeurar el bestiar.

2. Aquests usos comuns s'han de dur a terme de manera que no es produeixi una alteració de la qualitat i el cabal de les aigües. Quan es tracti d'aigües que circulin per lleres artificials, a més tenen les limitacions derivades de la protecció de l'aqüeducte. En cap cas les aigües no es poden desviar de les seves lleres o llits, i cal respectar el règim normal d'aprofitament.

3. La legislació general del medi ambient i, si s'escau, la legislació específica regulen la protecció, la utilització i l'explotació dels recursos pesquers en aigües continentals, així com la repoblació aquícola i piscícola.

4. La llei no empara l'abús del dret en la utilització de les aigües ni el malbaratament o el mal ús, sigui quin sigui el títol que s'allegui.

Article 51. *Usos comuns especials subjectes a autorització.*

Requereixen l'autorització administrativa prèvia els usos comuns especials següents:

- La navegació i la flotació.
- L'establiment de barques de pas i els seus embarcadors.
- Qualsevol altre ús, no inclòs en l'article anterior, que no exclou la utilització del recurs per tercers.

Article 52. *Formes d'adquirir el dret a l'ús privatiu.*

1. El dret a l'ús privatiu del domini públic hidràulic, sigui consuntiu o no, s'adquireix mitjançant una disposició legal o una concessió administrativa.

2. No es pot adquirir per prescripció el dret a l'ús privatiu del domini públic hidràulic.

Article 53. *Extinció del dret a l'ús privatiu.*

1. El dret a l'ús privatiu de les aigües, sigui quin sigui el títol de l'adquisició, s'extingeix:

- Per la finalització del termini de la concessió.
- Per caducitat de la concessió en els termes que preveu l'article 66.
- Per expropiació forçosa.
- Per renúncia expressa del concessionari.

2. La declaració de l'extinció del dret a l'ús privatiu de l'aigua requereix l'audiència prèvia dels titulars d'aquest dret.

3. Quan la destinació que es doni a les aigües concedides sigui el reg o l'abastament de la població, el titular de la concessió en pot obtenir una de nova amb el mateix ús i la mateixa destinació per a les aigües, i ha de formular la sol·licitud en el tràmit d'audiència prèvia en l'expedient de declaració d'extinció o durant els últims cinc anys de la vigència d'aquella.

En cas que es formuli la sol·licitud, i sempre que no s'hi oposi el Pla hidrològic nacional, l'organisme de conca ha de tramitar l'expedient excoent-ne el tràmit de projectes en competència.

4. En extingir-se el dret concessional, reverteixen a l'Administració competent gratuïtament i lliures de càrregues totes les obres que s'hagin construït dins del domini públic hidràulic per a l'explotació de l'aprofitament, sens perjudici que es compleixin les condicions que estipuli el document concessional.

5. Els drets adquirits per disposició legal es perden d'acord amb el que estableixi la norma que els reguli o, si hi manca, una disposició normativa del mateix rang.

6. La vigència dels contractes de cessió de drets d'ús de l'aigua a què es refereix l'article 67 és la que estableixin les parts en els contractes esmentats. En tot cas, l'extinció del dret a l'ús privatiu del cedent implica automàticament la resolució del contracte de cessió.

Article 54. *Usos privatis per disposició legal.*

1. El propietari d'una finca pot aprofitar les aigües pluvials que hi discorren i les estancades, dins dels seus límits, sense més limitacions que les que estableix aquesta Llei i les que derivin del respecte als drets de tercers i de la prohibició de l'abús del dret.

2. Amb les condicions que s'estableixin reglamentàriament, en un predi es poden fer servir aigües procedents de deus quan el volum anual total no ultrapassi els 7.000 metres cúbics. Als aqüífers que hagin estat declarats sobreexplotats, o en risc d'estar-ho, no es poden dur a terme obres noves de les que empara aquest apartat sense l'autorització corresponent.

Article 55. *Facultats de l'organisme de conca en relació amb l'aprofitament i el control dels cabals concedits.*

1. L'organisme de conca pot fixar, quan ho exigeixi la disponibilitat del recurs, el règim d'explotació dels embassaments establerts als rius i dels aqüífers subterranis, règim al qual s'ha d'adaptar l'ús coordinat dels aprofitaments existents. Igualment, pot fixar el règim d'explotació conjunta de les aigües superficials i dels aqüífers subterranis.

2. Amb caràcter temporal, també pot condicionar o limitar l'ús del domini públic hidràulic per garantir-ne l'explotació racional. Quan per aquest motiu s'ocasioni una modificació de cabals que generi perjudicis a uns aprofitaments en favor d'altres, els titulars beneficiats han de satisfer la indemnització oportuna, i correspon a l'organisme de conca la determinació de la quantia si no hi ha un acord entre les parts.

3. Quan hi hagi cabals reservats o compresos en algun pla de l'Estat que no siguin objecte d'aprofitament immediat, es poden atorgar concessions a precari que no consoliden cap dret ni donen lloc a una indemnització si l'organisme de conca redueix els cabals o revoca les autoritzacions.

4. Els organismes de conca han de determinar, en el seu àmbit territorial, els sistemes de control efectiu dels cabals d'aigua utilitzats i dels abocaments al domini públic hidràulic que s'hagin d'establir per garantir el res-

pecte als drets existents, permetre la planificació i l'administració correctes dels recursos, i assegurar la qualitat de les aigües. A aquest efecte, i a instàncies de l'organisme de conca, els titulars de les concessions administratives d'aigües i tots els que per qualsevol altre títol tinguin dret al seu ús privatiu estan obligats a instal·lar i mantenir els sistemes de mesurament corresponents que garanteixin una informació precisa sobre els cabals d'aigua utilitzats en efecte i, si s'escau, retornats.

Cal que s'estableixi mitjançant un reglament la forma de còmput dels cabals aprofitats efectivament quan es tracti de cabals sobrants d'altres aprofitaments.

Les comunitats d'usuaris també poden exigir als comuns o grups de comuns que s'hi integren l'establiment de sistemes anàlegs de mesurament.

L'obligació d'instal·lar i mantenir sistemes de mesurament també és exigible als qui duguin a terme qualsevol tipus d'abocament en el domini públic hidràulic.

Els sistemes de mesurament s'han d'instal·lar en el punt que determini l'organisme de conca amb l'audiència prèvia als usuaris. Les comunitats d'usuaris poden sol·licitar la instal·lació d'un únic sistema de mesurament de cabals per als aprofitaments conjunts d'usuaris interrelacionats.

Les mesures que preveu aquest apartat, les pot adoptar l'organisme competent de la comunitat autònoma, en coordinació amb l'organisme de conca, quan s'hagi encomanat d'aquesta manera.

Article 56. *Aqüífers sobreexplotats.*

1. L'organisme de conca competent pot declarar, escoltat el consell de l'aigua, que els recursos hidràulics subterranis d'una zona estan sobreexplotats o en risc que ho estiguin. En aquestes zones, d'ofici o a proposta de la comunitat d'usuaris o l'òrgan que la substitueixi, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 87, l'organisme de conca ha d'aprovar, dins el termini màxim de dos anys des de la declaració, un pla d'ordenació per recuperar l'aqüífer o la unitat hidrogeològica. Fins que s'aprovi el pla, l'organisme de conca pot establir les limitacions d'extracció que siguin necessàries com a mesura preventiva i cautelar.

Aquest pla ha d'ordenar el règim d'extraccions per aconseguir una explotació racional dels recursos i pot establir la substitució de les captacions individuals preexistents per captacions comunitàries, amb la transformació, si s'escau, dels títols individuals amb els seus drets inherents en un de col·lectiu que s'ha d'ajustar al que disposi el pla d'ordenació.

2. També pot determinar perímetres dins dels quals no és possible atorgar concessions noves d'aigües subterrànies llevat que els titulars de les preexistents estiguin constituïts en comunitats d'usuaris, d'acord amb el que disposa el capítol IV del títol IV d'aquesta Llei.

3. Així mateix, a fi de protegir les aigües subterrànies davant els riscos de contaminació, l'organisme de conca pot determinar perímetres de protecció de l'aqüífer o la unitat hidrogeològica en els quals és necessària l'autorització de l'organisme de conca per dur a terme obres d'infraestructura, extreure'n àrids o altres activitats i instal·lacions que el puguin afectar.

4. S'ha d'establir reglamentàriament el procediment per declarar un aqüífer sobreexplotat i determinar els perímetres a què es refereixen els apartats anteriors.

Article 57. *Aprofitaments miners.*

1. Els titulars dels aprofitaments miners que preveu la legislació de mines poden fer servir les aigües que captin amb motiu de les explotacions, i dedicar-les a finalitats exclusivament mineres. A aquests efectes, han

de sol·licitar la concessió corresponent, tramitada de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

2. Si hi ha aigües sobrants, el titular de l'aprofitament miner les ha de posar a disposició de l'organisme de conca, que n'ha de determinar la destinació o les condicions en què cal fer-ne el desguàs, atenent especialment la qualitat.

3. Quan les aigües captades en excavacions mineres afectin altres concessions, cal atènyer-se al que disposa aquesta Llei.

Article 58. *Situacions excepcionals.*

En circumstàncies de sequeres extraordinàries, de sobreexplotació greu d'aqüífers, o en estats similars de necessitat, urgència o concurrència de situacions anòmales o excepcionals, per superar aquestes situacions, el Govern pot adoptar, mitjançant un decret acordat en el Consell de Ministres, escoltat l'organisme de conca, les mesures que calguin en relació amb la utilització del domini públic hidràulic, encara que hagi estat objecte de concessió.

L'aprovació d'aquestes mesures comporta declarar d'utilitat pública les obres, els sondeigs i els estudis necessaris per desenvolupar-los, a l'efecte de l'ocupació temporal i l'expropiació forçosa de béns i drets, així com la declaració d'urgent necessitat de l'ocupació.

CAPÍTOL III

De les autoritzacions i les concessions

SECCIÓ 1a LA CONCESSIÓ D'AIGÜES EN GENERAL

Article 59. *Concessió administrativa.*

1. Qualsevol ús privatiu de les aigües no inclòs en l'article 54 requereix la concessió administrativa.

2. Les concessions s'atorguen tenint en compte l'explotació racional conjunta dels recursos superficials i subterranis, sense que el títol concessional garanteixi la disponibilitat dels cabals concedits.

3. Si per dur a terme les obres d'una nova concessió cal modificar la presa o la captació d'una altra o altres de preexistents, l'organisme de conca en pot imposar, o proposar si s'escau, la modificació, i les despeses i els perjudicis que s'ocasionin han de ser a càrrec del peticionari.

4. Totes les concessions s'han d'atorgar d'acord amb les previsions dels plans hidrològics, amb caràcter temporal i amb un termini no superior a setanta-cinc anys. L'atorgament és discrecional, però qualsevol resolució ha de ser motivada i s'ha d'adoptar en funció de l'interès públic. Les concessions són susceptibles de revisió d'acord amb el que estableix l'article 65 d'aquesta Llei.

5. No obstant l'apartat 1, els òrgans de l'Administració central o de les comunitats autònomes poden accedir a la utilització de les aigües amb l'autorització especial prèvia estesa a favor seu o del Patrimoni de l'Estat, sens perjudici de tercers.

6. Quan per a la utilització normal d'una concessió sigui absolutament necessari dur a terme determinades obres, el cost de les quals no es pugui amortitzar dins del temps que falta perquè finalitzi el termini de la concessió, aquest es pot prorrogar pel temps que calgui perquè les obres es puguin amortitzar, amb un límit màxim de deu anys i només una vegada, sempre que les obres no s'oposin al pla hidrològic corresponent i el concessionari acrediti els perjudicis que se li irrogarien en cas contrari.

7. Els cabals ecològics o les demandes ambientals no tenen el caràcter d'ús a l'efecte del que preveuen

aquest article i els següents, i cal considerar-los com una restricció que s'imposa amb caràcter general als sistemes d'explotació. En tot cas, també s'ha d'aplicar als cabals mediambientals la regla sobre supremacia de l'ús per a l'abastament de poblacions que recull el paràgraf final de l'apartat 3 de l'article 60. Els cabals ecològics es fixen en els plans hidrològics de conca. Per establir-los, els organismes de conca han de dur a terme estudis específics per a cada tram de riu.

8. L'atorgament d'una concessió no eximeix el concessionari de l'obtenció de qualsevol altre tipus d'autorització o de llicència que altres lleis exigeixin a la seva activitat o les seves instal·lacions.

Article 60. *Ordre de preferència d'usos.*

1. A l'efecte de l'atorgament, en les concessions cal observar l'ordre de preferència que s'estableixi en el pla hidrològic de la conca corresponent, tenint en compte les exigències per protegir i conservar el recurs i el seu entorn.

2. Qualsevol concessió està subjecta, de conformitat amb el que disposa la legislació general sobre la matèria, a l'expropiació forçosa a favor d'un altre aprofitament que el precedeixi, d'acord amb l'ordre de preferència que estableixi el pla hidrològic de conca.

3. Si hi manca l'ordre de preferència esmentat, regeix amb caràcter general el següent:

1r Abastament de població, inclosa en la dotació la necessària per a indústries de poc consum d'aigua situades als nuclis de població i connectades a la xarxa municipal.

2n Regadius i usos agraris.

3r Usos industrials per produir energia elèctrica.

4t Altres usos industrials no inclosos en els apartats anteriors.

5è Aqüicultura.

6è Usos recreatius.

7è Navegació i transport aquàtic.

8è Altres aprofitaments.

L'ordre de prioritats que es pugui establir específicament en els plans hidrològics de conca ha de respectar en tot cas la supremacia de l'ús consignat a l'apartat 1r de l'enumeració precedent.

4. Dins de cada classe, en cas d'incompatibilitat d'usos, es prioritzen les d'utilitat pública o general més gran, o les que introdueixin millores tècniques que redundin en un consum d'aigua menor o en el manteniment o la millora de la qualitat.

Article 61. *Condicions generals de les concessions.*

1. Qualsevol concessió es considera feta sens perjudici d'un tercer.

2. L'aigua que es concedeixi queda adscrita als usos que indica el títol concessional i no es pot aplicar a altres de diferents, ni a terrenys diferents si es tracta de regs, amb l'excepció del que preveu l'article 67.

3. No obstant això, l'Administració concedent pot imposar la substitució de la totalitat o de part dels cabals concessionals per altres de diferent origen, a fi de racionalitzar l'aprofitament del recurs.

L'Administració només ha de respondre de les despeses inherents a l'obra de substitució i pot fer repercutir aquestes despeses sobre els beneficiaris.

4. Quan la destinació de les aigües sigui el reg, el titular de la concessió també ho ha de ser de les terres a què es destini l'aigua, sens perjudici de les concessions atorgades a les comunitats d'usuaris i del que estableix l'article següent. La concessió per a reg pot preveure l'aplicació de l'aigua a diferents superfícies alternativa-

ment o successivament o preveure un perímetre màxim de superfície dins del qual el concessionari pot regar unes superfícies o d'altres.

5. L'organisme de conca pot atorgar concessions col·lectives per a reg a una pluralitat de titulars de terres que s'integrin mitjançant un conveni en una agrupació de regants, d'acord amb el que disposa l'apartat 5 de l'article 81. En aquest cas, l'atorgament del nou títol concessional comporta la caducitat de les concessions per a reg preexistents de què els membres de l'agrupació de regants siguin titulars en les superfícies objecte del conveni.

Article 62. *Concessions per a reg en règim de servei públic.*

1. Es poden atorgar concessions d'aigües per a reg, en règim de servei públic, a empreses o particulars, encara que no tinguin la titularitat de les terres eventualment beneficiàries del reg, sempre que el peticionari acrediti prèviament que compta amb la conformitat dels titulars que reuneixin la meitat de la superfície de les terres esmentades.

2. En aquest cas, l'Administració concedent ha d'aprovar els valors màxims i mínims de les tarifes de reg, que han d'incorporar les quotes d'amortització de les obres.

3. El titular d'una concessió per a reg en règim de servei públic no es pot beneficiar del que preveu l'article 55.3, i correspon als titulars de la superfície regada el dret a instar una nova concessió, en els termes de l'apartat esmentat.

4. Les obres i les instal·lacions que no hagin revertit a l'Administració competent han de passar a la titularitat del nou concessionari, si s'escau.

Article 63. *Transmissió d'aprofitaments.*

La transmissió total o parcial dels aprofitaments d'aigua que impliquin un servei públic o la constitució de gravàmens sobre aquests requereix l'autorització administrativa prèvia.

En els altres casos només cal acreditar de manera fefaent, dins el termini i de la forma que s'estableixi reglamentàriament, que s'ha transferit o s'ha constituït el gravamen.

Article 64. *Modificació de les característiques de la concessió.*

Qualsevol modificació de les característiques d'una concessió requereix l'autorització administrativa prèvia del mateix òrgan atorgant.

Article 65. *Revisió de les concessions.*

1. Les concessions es poden revisar:

- Quan de manera comprovada s'hagin modificat els casos determinants de l'atorgament.
- En casos de força major, a petició del concessionari.
- Quan ho exigeixi l'adequació als plans hidrològics.

2. Així mateix, les concessions per a l'abastament de poblacions i regadius es poden revisar en els casos en què s'acrediti que l'objecte de la concessió es pot acomplir amb una dotació més petita o una millora de la tècnica d'utilització del recurs, que contribueixi a fer-ne un estalvi.

Amb aquests efectes, les confederacions hidrogràfiques han de dur a terme auditories i controls de les concessions, a fi de comprovar l'eficiència de la gestió

i de la utilització dels recursos hídrics objecte de la concessió.

3. Només en el cas que assenyala el paràgraf c) de l'apartat 1, el concessionari perjudicat té dret a una indemnització, de conformitat amb el que disposa la legislació general d'expropiació forçosa.

4. La modificació de les condicions concessionals en els casos de l'apartat 2 no atorga al concessionari el dret a cap compensació econòmica. Sens perjudici d'això, reglamentàriament es poden establir ajuts a favor dels concessionaris per ajustar les seves instal·lacions a les noves condicions concessionals.

Article 66. *Caducitat de les concessions.*

1. Les concessions es poden declarar caducades per incompliment de qualsevol de les condicions essencials o els terminis que s'hi prevegin.

2. Així mateix el dret a l'ús privatiu de les aigües, sigui quin sigui el títol de l'adquisició, es pot declarar caducat per la interrupció permanent de l'explotació durant tres anys consecutius sempre que sigui imputable al titular.

SECCIÓ 2a CESSIÓ DE DRETS A L'ÚS PRIVATIU DE LES AIGÜES

Article 67. *Del contracte de cessió de drets.*

1. Els concessionaris o els titulars d'algun dret a l'ús privatiu de les aigües poden cedir amb caràcter temporal tots els drets d'ús que els corresponguin, o part d'aquests, a un altre concessionari o titular de dret del mateix rang o d'un rang superior segons l'ordre de preferència que estableixi el pla hidrològic de la conca corresponent o, si hi manca, l'article 60 d'aquesta Llei, amb l'autorització administrativa prèvia.

Els concessionaris o els titulars de drets d'usos privatis de caràcter no consuntiu no poden cedir els seus drets per a usos que no tinguin aquesta consideració.

2. Quan raons d'interès general ho justifiquin, el ministre de Medi Ambient pot autoritzar amb caràcter excepcional cessions de drets d'ús de l'aigua que no respectin les normes sobre relació d'usos a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article.

3. Els adquiridors dels drets provinents de la cessió s'han de subrogar en les obligacions que corresponguin al cedent davant de l'organisme de conca respecte a l'ús de l'aigua.

4. L'incompliment dels requisits que estableix aquesta secció és causa per acordar la caducitat del dret concessional del cedent.

Article 68. *Formalització, autorització i registre del contracte de cessió.*

1. Els contractes de cessió s'han de formalitzar per escrit i cal posar-los en coneixement de l'organisme de conca i de les comunitats d'usuaris a les quals pertanyin el cedent i el cessionari mitjançant el trasllat de la còpia del contracte, en el termini de quinze dies des que el signin. En el cas de cessions entre usuaris d'aigua per a reg, ha de constar al contracte la identificació expressa dels predis que el cedent renuncia a regar o es compromet a regar amb menys dotació durant la vigència del contracte, així com la dels predis que l'adquiridor ha de regar amb el cabal cedit.

2. Es consideren autoritzats, sense que fins llavors produeixin efectes entre les parts, en el termini d'un mes a comptar des que se'n faci la notificació a l'organisme de conca, si aquest no hi formula cap oposició quan es tracti de cessions entre membres de la mateixa comunitat d'usuaris, i en el termini de dos mesos en

la resta dels casos. Quan la cessió de drets es refereixi a una concessió per a regadius i usos agraris, l'organisme de conca ha de traslladar la còpia del contracte a la comunitat autònoma corresponent i al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació perquè hi emetin l'informe previ en l'àmbit de les respectives competències en el termini de deu dies.

3. L'organisme de conca pot no autoritzar la cessió de drets d'ús de l'aigua, mitjançant una resolució motivada, dictada i notificada dins el termini assenyalat, si afecta d'una manera negativa el règim d'explotació dels recursos en la conca, els drets de tercers, els cabals mediambientals, l'estat o la conservació dels ecosistemes aquàtics o si incompleix alguns dels requisits que assenyala aquesta secció, sense que això doni lloc que els afectats tinguin dret a cap indemnització. Dins aquell termini també pot exercir un dret d'adquisició preferent de l'aprofitament dels cabals per cedir, i rescatar els cabals de qualsevol ús privatiu.

4. Els organismes de conca han d'inscriure els contractes de cessió de drets d'ús de l'aigua al registre d'aigües al qual es refereix l'article 80, de la manera que es determini reglamentàriament. Posteriorment, també es poden inscriure al Registre de la propietat, en els folis oberts a les concessions administratives afectades.

5. Les competències de l'Administració hidràulica a què fa referència aquesta secció, les ha d'executar a les conques intracomunitàries l'Administració hidràulica de la comunitat autònoma corresponent.

Article 69. *Objecte del contracte de cessió.*

1. El volum anual susceptible de cessió en cap cas no pot superar el que realment faci servir el cedent. Les normes per calcular aquest volum anual s'han d'establir reglamentàriament, prenent com a referència el valor mitjà del cabal que s'ha fet servir realment durant la sèrie d'anys que es determinin, corregit, si s'escau, d'acord amb la dotació objectiu que fixi el pla hidrològic de conca i el bon ús de l'aigua, sense que en cap cas no es pugui cedir un cabal superior al concedit.

2. Els cabals que siguin objecte de cessió s'han de computar com d'ús efectiu de la concessió a l'efecte d'evitar la possible caducitat del títol concessional del cedent.

3. La cessió de drets d'ús de l'aigua pot comportar una compensació econòmica que s'ha de fixar de mutu acord entre els contractants i que cal explicitar al contracte. Es pot establir reglamentàriament l'import màxim d'aquesta compensació.

Article 70. *Instal·lacions i infraestructures hidràuliques necessàries.*

1. Quan la realització material de les cessions acordades requereixi que es facin servir instal·lacions o infraestructures hidràuliques la titularitat de les quals sigui de tercers, l'ús s'ha d'establir mitjançant un acord lliure entre les parts.

2. En el cas que l'organisme de conca sigui titular de les instal·lacions o les infraestructures hidràuliques necessàries, o bé que aquest en tingui encomanada l'explotació, els contractants han de sol·licitar, alhora que traslladen la còpia del contracte per a l'autorització, la determinació del règim d'utilització de les instal·lacions o les infraestructures esmentades, així com la fixació de les exaccions econòmiques que corresponguin d'acord amb la legislació vigent.

3. Si per a la realització material de les cessions acordades cal construir instal·lacions o infraestructures hidràuliques noves, els contractants han de presentar, alhora que sol·liciten l'autorització, el document tècnic

que defineixi adequadament les obres i les instal·lacions esmentades. Quan les aigües cedides s'hagin de destinar a l'abastament de poblacions, també cal presentar un informe de l'autoritat sanitària sobre la idoneïtat de l'aigua per a l'ús esmentat.

4. L'autorització del contracte de cessió no implica per si mateixa l'autorització per a l'ús o la construcció d'infraestructures a què es refereix aquest article.

La resolució de l'organisme de conca sobre l'ús o la construcció d'infraestructures a què es refereix el paràgraf anterior és independent de la decisió que adopti sobre l'autorització o no del contracte de cessió, i no s'hi apliquen els terminis a què es refereix l'article 68, apartat 2.

Article 71. Centres d'intercanvi de drets.

1. En les situacions que regulen els articles 55, 56 i 58 d'aquesta Llei, i en les altres que es determinin reglamentàriament perquè hi concorrin causes anàlogues, es poden constituir centres d'intercanvi de drets d'ús de l'aigua mitjançant un acord del Consell de Ministres, a proposta del ministre de Medi Ambient. En aquest cas, els organismes de conca queden autoritzats per fer ofertes públiques d'adquisició de drets d'ús de l'aigua per cedir-los posteriorment a altres usuaris mitjançant el preu que l'organisme mateix ofereixi. La comptabilitat i el registre de les operacions que es duiguin a terme a l'empara d'aquest precepte s'han de portar separadament respecte a la resta d'actes en què els organismes de conca puguin intervenir.

2. Les comunitats autònomes poden instar els organismes de conca que facin les adquisicions a les quals es refereix l'apartat anterior per atendre finalitats concretes d'interès autonòmic en l'àmbit de les seves competències.

3. Les adquisicions i les alienacions del dret a l'ús de l'aigua que es facin d'acord amb aquest article han de respectar els principis de publicitat i de lliure concurrència i s'han de dur a terme de conformitat amb el procediment i els criteris de selecció que es determinin reglamentàriament.

Article 72. Infraestructures de connexió interconques.

Només es poden usar les infraestructures que interconnectin territoris de diferents plans hidrològics de conca per a les transaccions que regula aquesta secció si el Pla hidrològic nacional o les lleis singulars reguladores de cada transvasament així ho han previst. En aquest cas, la competència per autoritzar l'ús d'aquestes infraestructures i el contracte de cessió correspon al Ministeri de Medi Ambient, i cal considerar desestimades les sol·licituds de cessió una vegada hagin transcorregut els terminis previstos sense que s'hagi notificat la resolució administrativa.

SECCIÓ 3a AFLORAMENT I UTILITZACIÓ D'AIGÜES SUBTERRÀNIES

Article 73. Preferència per a l'atorgament d'autoritzacions d'investigació d'aigües subterrànies.

Els propietaris dels terrenys afectats per les peticions d'investigació d'aigües subterrànies tenen preferència per a l'atorgament de l'autorització dins del mateix ordre de prelación a què es refereix l'article 60.

Article 74. Autoritzacions per a la investigació d'aigües subterrànies.

1. L'organisme de conca pot atorgar autoritzacions per a la investigació d'aigües subterrànies, a fi de deter-

minar l'existència de cabals aprofitables, amb el tràmit previ de competència entre els projectes d'investigació concurrents que es puguin presentar.

2. El termini de l'autorització no pot excedir dos anys i l'atorgament comporta la declaració d'utilitat pública a l'efecte de l'ocupació temporal dels terrenys necessaris per dur a terme les tasques.

3. Si la investigació és favorable, en un termini de sis mesos l'interessat ha de formalitzar la petició de concessió, que s'ha de tramitar sense competència de projectes.

Article 75. Determinació del lloc d'emplaçament de les instal·lacions.

Quan el concessionari no sigui propietari del terreny on es faci la captació i l'aprofitament s'hagi declarat d'utilitat pública, l'organisme de conca ha de determinar el lloc d'emplaçament de les instal·lacions, a fi que els possibles perjudicis siguin mínims, la indemnització dels quals s'ha de fixar d'acord amb la legislació d'expropiació forçosa.

Article 76. Afecció a captacions anteriors.

Si no hi ha pla hidrològic de conca, o no hi figura prou definit, per a l'atorgament de concessions d'aigües subterrànies, l'Administració concedent ha de prendre en consideració la possible afecció a captacions anteriors legalitzades i, en tot cas, cal que el titular de la nova concessió indemnitzi els perjudicis que es puguin causar en els aprofitaments preexistents, com a conseqüència del condicionament de les obres i les instal·lacions que sigui necessari efectuar per assegurar la disponibilitat dels cabals explotats anteriorment.

SECCIÓ 4a ALTRES AUTORITZACIONS I CONCESSIONS

Article 77. Aprofitament de les lleres o dels béns que hi estiguin situats.

1. Els particulars poden utilitzar o aprofitar les lleres o els béns que hi estiguin situats amb la concessió o l'autorització administrativa prèvies.

2. En l'atorgament de concessions o autoritzacions per a aprofitaments d'àrids, pastures i vegetació arbòria o arbustiva, establiment de ponts o passarel·les, embarcadors i instal·lacions per a banys públics, s'ha de considerar la possible incidència ecològica desfavorable i s'hi han d'exigir les garanties adequades per restituir el medi.

3. La incoació dels expedients sobre aprofitaments d'àrids s'ha de notificar als òrgans responsables del domini públic marítim terrestre de la mateixa conca perquè puguin optar per fer-los servir en la regeneració del litoral que sempre serà preferent sobre qualsevol altre ús privatiu possible.

Article 78. Navegació recreativa en embassaments.

Les autoritzacions per a la navegació recreativa en embassaments s'han de condicionar atenent els usos previstos per a les aigües emmagatzemades, i s'ha de protegir la seva qualitat i limitar l'accés a les zones de derivació o desguàs d'acord amb el que s'especifiqui reglamentàriament.

SECCIÓ 5a PROCEDIMENT

Article 79. Procediment per atorgar concessions i autoritzacions.

1. La durada de les concessions i les autoritzacions, els casos i els requisits per declarar-les d'utilitat pública,

així com el procediment per tramitar-les s'han d'establir reglamentàriament.

2. El procediment ordinari d'atorgament de concessions s'ha d'ajustar als principis de publicitat i tramitació en competència, i en igualtat de condicions es preferixen les que projectin la màxima utilització racional de l'aigua i una millor protecció del seu entorn. El principi de competència es pot eliminar quan es tracti de l'abastament d'aigua a poblacions.

3. Per a les concessions de poca importància a causa de la quantia, incloses les destinades a aprofitaments hidroelèctrics de potència petita, s'han d'establir reglamentàriament uns procediments simplificats concordes amb les característiques.

4. En el cas de concessions i autoritzacions en matèria de regadiu o altres usos agraris, és preceptiu un informe de la comunitat autònoma corresponent i del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació en relació amb les matèries pròpies de la seva competència, i en especial, respecte a l'afecció possible als plans d'actuació existents.

SECCIÓ 6a REGISTRE D'AIGÜES

Article 80. *Característiques del registre d'aigües.*

1. Els organismes de conca han de portar un registre d'aigües en què s'han d'inscriure d'ofici les concessions d'aigua, així com els canvis autoritzats que es produeixen en la titularitat o en les característiques de les concessions. L'organització i les normes de funcionament del registre d'aigües s'han de fixar per la via reglamentària.

2. El registre d'aigües té caràcter públic i es poden sol·licitar de l'organisme de conca les certificacions oportunes sobre el seu contingut.

3. Els titulars de concessions d'aigües inscrites en el registre corresponent poden interessar la intervenció de l'organisme de conca competent per defensar els seus drets, d'acord amb el contingut de la concessió i del que estableix la legislació en matèria d'aigües.

4. La inscripció registral és el mitjà de prova de l'existència i la situació de la concessió.

CAPÍTOL IV

De les comunitats d'usuaris

Article 81. *Obligació de constituir comunitats d'usuaris.*

1. Els usuaris de l'aigua i altres béns del domini públic hidràulic d'una mateixa presa o concessió s'han de constituir en comunitats d'usuaris. Quan la destinació donada a les aigües és principalment el reg, es denominen comunitats de regants; en un altre cas, les comunitats reben el qualificatiu que caracteritzi la destinació de l'aprofitament col·lectiu.

Els usuaris mateixos han de redactar i aprovar els estatuts o les ordenances, i els han de sotmetre a l'organisme de conca per a l'aprovació administrativa.

Els estatuts o les ordenances regulen l'organització de les comunitats d'usuaris, així com l'explotació en règim d'autonomia interna dels béns hidràulics inherents a l'aprofitament.

L'organisme de conca no pot denegar l'aprovació dels estatuts i les ordenances, ni introduir-hi variants, sense el dictamen previ del Consell d'Estat.

2. Les comunitats d'usuaris d'aigües superficials o subterrànies la utilització de les quals afecti interessos comuns poden formar una comunitat general per defensar els seus drets i conservar i fomentar aquests interessos.

3. De la mateixa manera, els usuaris individuals i les comunitats d'usuaris poden formar, mitjançant un conveni, una junta central d'usuaris amb la finalitat de protegir els seus drets i interessos davant de tercers i ordenar i vigilar l'ús coordinat dels aprofitaments propis.

4. Quan l'interès general ho exigeixi, l'organisme de conca pot imposar la constitució dels diferents tipus de comunitats i juntes centrals d'usuaris.

5. Quan la modalitat o les circumstàncies i les característiques de l'aprofitament ho aconsellin, o quan el nombre de partícips sigui reduït, el règim de comunitat es pot substituir pel que s'estableixi en convenis específics, que ha d'aprovar l'organisme de conca.

Article 82. *Naturalesa i règim jurídic de les comunitats d'usuaris.*

1. Les comunitats d'usuaris tenen el caràcter de corporacions de dret públic, adscrites a l'organisme de conca, que vetlla perquè es compleixin els seus estatuts o les ordenances i pel bon ordre de l'aprofitament. Actuen de conformitat amb els procediments que estableixen aquesta Llei, els seus reglaments, estatuts i ordenances, d'acord amb el que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. Els estatuts i les ordenances de les comunitats d'usuaris han d'incloure la finalitat i l'àmbit territorial de la utilització dels béns del domini públic hidràulic, han de regular la participació i la representació obligatòria, en relació amb els interessos respectius, dels titulars actuals i successius de béns i serveis i dels participants en l'ús de l'aigua, i han d'obligar que tots els titulars contribueixin a satisfer en una proporció equitativa les despeses comunes d'explotació, conservació, reparació i millora, així com els cànon i les tarifes que corresponguin. Atès que és la junta general de les comunitats qui acorda els estatuts i les ordenances, aquests han d'establir les previsions corresponents a les infraccions i les sancions que pugui imposar el jurat d'acord amb el costum i el procediment propis d'aquests, i garantir els drets d'audiència i defensa dels afectats.

3. Les comunitats generals i les juntes centrals d'usuaris les componen els representants dels usuaris interessats. L'organisme de conca n'ha d'aprovar les ordenances i els reglaments.

4. Les comunitats d'usuaris que no tinguin ordenances estan obligades a presentar-les perquè s'aprovin dins el termini que s'estableixi reglamentàriament. En cas d'incompliment, l'organisme de conca pot establir les que consideri procedents amb el dictamen previ del Consell d'Estat.

Article 83. *Facultats de les comunitats d'usuaris.*

1. Les comunitats d'usuaris poden executar per si mateixes, i amb càrrec a l'usuari, els acords incomplets que imposin una obligació de fer. El cost de l'execució subsidiària és exigible per la via administrativa de construcció. Les obligacions que tinguin un caràcter personalíssim s'exceptuen del règim anterior.

2. Les comunitats d'usuaris són beneficiàries de l'expropiació forçosa i de la imposició de les servituds que exigeixin els seus aprofitaments i el compliment de les seves finalitats.

3. Les comunitats d'usuaris estan obligades a dur a terme les obres i les instal·lacions que l'Administració els ordeni, a fi d'evitar el mal ús de l'aigua o el deteriorament del domini públic hidràulic, i l'organisme de conca competent pot suspendre la utilització de l'aigua fins que es duguin a terme.

4. Els deutes a la comunitat d'usuaris per despeses de conservació, neteja o millores, així com qualsevol altre

motivats per l'administració i la distribució de les aigües, graven la finca o la indústria en favor de la qual es van dur a terme, i la comunitat d'usuaris en pot exigir l'import per la via administrativa de constrenyiment i prohibir l'ús de l'aigua mentre no se satisfacin, encara que la finca o la indústria hagi canviat de propietari. Cal seguir el mateix criteri quan el deute provingui de multes i d'indemnitzacions que hagin imposat els tribunals o els jurats de reg.

Article 84. Òrgans de les comunitats d'usuaris.

1. Totes les comunitats d'usuaris han de tenir una junta general o assemblea, una junta de govern i un jurat o diversos.

2. La junta general, constituïda per tots els usuaris de la comunitat, n'és l'òrgan sobirà, i li corresponen totes les facultats no atribuïdes específicament a algun altre òrgan.

3. La junta de govern, elegida per la junta general, és l'encarregada de l'execució de les ordenances i dels acords propis i dels que adopti la junta general.

4. Són atribucions de la junta de govern:

a) Vigilar i gestionar els interessos de la comunitat, promoure'n el desenvolupament i defensar els seus drets.

b) Dictar les disposicions convenientes per a una millor distribució de les aigües, respectant els drets adquirits i els costums locals.

c) Sotmetre a l'aprovació de la junta la modificació de les ordenances o qualsevol altra proposta que consideri oportú.

d) Executar en l'àmbit de les seves competències les funcions que li atribueixin les lleis o que puguin assumir en virtut dels convenis que subscriuguin amb l'organisme de conca.

5. Els acords de la junta general i de la junta de govern, en l'àmbit de les seves competències, són executius, en la forma i amb els requisits que estableix la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, sens perjudici que es puguin impugnar en alçada davant de l'organisme de la conca.

6. Correspon al jurat conèixer les qüestions de fet que se suscitin entre els usuaris de la comunitat en l'àmbit de les ordenances i imposar als infractors les sancions reglamentàries, així com fixar les indemnitzacions que puguin derivar de la infracció.

Els procediments han de ser públics i verbals en la forma que determini el costum i el reglament. Les seves decisions són executives.

Article 85. Pervivència d'organitzacions tradicionals.

Els aprofitaments col·lectius que fins ara hagin tingut un règim consignat en ordenances aprovades degudament, hi continuen subjectes mentre els usuaris no decideixin modificar-lo d'acord amb aquestes.

De la mateixa manera, on hi hagi jurats o tribunals de reg, sigui quina sigui la denominació peculiar, continuen amb la seva organització tradicional.

Article 86. Titularitat de les obres que integren l'aprofitament.

La titularitat de les obres que són part integrant de l'aprofitament de la comunitat d'usuaris queda definida en el títol mateix que faculti per construir-les i fer-les servir.

Article 87. Comunitats d'usuaris d'unitats hidrogeològiques i d'aqüífers.

1. Els usuaris d'una mateixa unitat hidrogeològica o d'un mateix aqüífer estan obligats, a requeriment de l'organisme de conca, a constituir una comunitat d'usuaris, i correspon a aquest organisme, a instància de part o d'ofici, determinar-ne els límits i establir el sistema d'utilització conjunta de les aigües.

2. En els aqüífers declarats sobreexplotats o en risc d'estar-ho en aplicació de l'apartat 1 de l'article 56 d'aquesta Llei, és obligatòria la constitució d'una comunitat d'usuaris. Si una vegada transcorreguts sis mesos des de la data de la declaració de sobreexplotació no s'ha constituït la comunitat d'usuaris, l'organisme de conca l'ha de constituir d'ofici o n'ha d'encomanar les funcions amb caràcter temporal a un òrgan representatiu dels interessos concurrents.

3. Els organismes de conca poden subscriure convenis amb les comunitats d'usuaris d'aigües subterrànies, a l'objecte d'establir la col·laboració d'aquestes en les funcions de control efectiu del règim d'explotació i respecte als drets sobre les aigües. Entre altres coses, en aquests convenis es pot preveure la substitució de les captacions d'aigües subterrànies preexistents per captacions comunitàries, així com el suport econòmic i tècnic de l'organisme de conca a la comunitat d'usuaris per complir els termes del conveni.

Article 88. Comunitats d'aprofitament conjunt d'aigües superficials i subterrànies.

L'organisme de conca pot obligar que es constitueixin comunitats l'objecte de les quals sigui l'aprofitament conjunt d'aigües superficials i subterrànies, quan ho aconselli la més bona utilització dels recursos d'una mateixa zona.

Article 89. Requisits per a l'abastament a diverses poblacions.

1. L'atorgament de les concessions per a l'abastament a diverses poblacions està condicionat al fet que les corporacions locals estiguin constituïdes amb aquests efectes en mancomunitats, consorcis o altres entitats semblants, d'acord amb la legislació per la qual es regeixin, o que totes rebin l'aigua a través d'una mateixa empresa concessionària.

2. Amb independència del seu estatut jurídic especial, el consorci o la comunitat de què es tracti ha d'elaborar les ordenances que preveu l'article 81.

Article 90. Comunitats d'usuaris d'abocaments.

Les entitats públiques, les corporacions o els particulars que tinguin la necessitat de fer abocaments d'aigua o de productes residuals es poden constituir en comunitat per dur a terme l'estudi, la construcció, les explotacions i la millora de col·lectors, estacions depuradores i elements comuns que els permetin fer l'abocament al lloc més idoni i en les millors condicions tècniques i econòmiques, considerant la protecció necessària de l'entorn natural. L'organisme de conca pot imposar justificadament la constitució d'aquesta classe de comunitats d'usuaris.

Article 91. Altres comunitats d'usuaris. Normes d'aplicació.

Les disposicions que contenen els articles anteriors es poden aplicar a altres tipus de comunitats no esmentades expressament i, entre aquestes, a les de drenatge o a les que es constitueixin per construir, conservar i millorar les obres de defensa contra les aigües.

TÍTOL V

De la protecció del domini públic hidràulic i de la qualitat de les aigües continentals

CAPÍTOL I

Normes generals**Article 92. Objectius de la protecció.**

Són objectius de la protecció del domini públic hidràulic:

- a) Prevenir el deteriorament de l'estat ecològic i la contaminació de les aigües per assolir un bon estat general.
- b) Establir programes de control de qualitat en cada conca hidrogràfica.
- c) Impedir l'acumulació de compostos tòxics o peril·losos en el subsòl, capaços de contaminar les aigües subterrànies.
- d) Evitar qualsevol altra acumulació que pugui causar la degradació del domini públic hidràulic.
- e) Recuperar els sistemes aquàtics associats al domini públic hidràulic.

Els nivells de qualitat corresponents als estats que indica el paràgraf a) i els terminis per assolir-los s'han d'establir reglamentàriament.

Article 93. Concepte de contaminació.

A l'efecte d'aquesta Llei, s'entén per contaminació l'acció i l'efecte d'introduir matèries o formes d'energia, o induir condicions a l'aigua que impliquin, d'una manera directa o indirecta, una alteració perjudicial de la qualitat en relació amb els usos posteriors o amb la seva funció ecològica.

El concepte de degradació del domini públic hidràulic a l'efecte d'aquesta Llei inclou les alteracions perjudicials de l'entorn afecte a aquest domini.

Article 94. Policia d'aigües.

L'Administració hidràulica competent exerceix la policia de les aigües superficials subterrànies i de les seves lleres i els seus dipòsits naturals, les zones de servitud i els perímetres de protecció.

Article 95. Fitació i delimitació de les lleres de domini públic.

1. La fitació i la delimitació de les lleres de domini públic correspon a l'Administració de l'Estat, i les porten a terme els organismes de conca, d'acord amb el procediment que es determini reglamentàriament.

2. La delimitació aprovada declara la possessió i la titularitat del domini a favor de l'Estat i dóna lloc a l'amollonament.

3. La resolució d'aprovació de la delimitació és títol suficient per rectificar les inscripcions del Registre de la propietat que siguin contradictòries amb aquest, en la forma i amb les condicions que es determinin reglamentàriament, sempre que en l'expedient hi hagi intervingut el titular registral, de conformitat amb la legislació hipotecària. Així mateix, aquesta resolució és títol suficient perquè l'Administració dugui a terme la immatriculació dels béns de domini públic quan ho consideri convenient. En tot cas els titulars dels drets inscrits afectats poden exercir les accions que considerin pertinents en defensa dels seus drets, i la reclamació judicial corresponent és susceptible d'anotació preventiva.

Article 96. Zona de servitud i policia en embassaments superficials, llacs i llacunes.

1. L'organisme de conca pot preveure en els projectes dels embassaments superficials les zones de servei al seu voltant necessàries per a l'explotació.

2. En tot cas, els marges de llacs, llacunes i embassaments estan subjectes a les zones de servitud i policia fixades per als corrents d'aigua.

Article 97. Actuacions contaminants prohibides.

Amb caràcter general, i sens perjudici del que disposa l'article 100, és prohibida qualsevol activitat susceptible de provocar la contaminació o la degradació del domini públic hidràulic, i, en particular:

- a) Acumular residus sòlids, runes o substàncies, siguin quins siguin la naturalesa i el lloc on es dipositin, que constitueixin un perill de contaminació de les aigües o de degradació de l'entorn o que el puguin constituir.
- b) Dur a terme accions sobre el medi físic o biològic afecte a l'aigua, que constitueixin una degradació d'aquest medi o la puguin constituir.
- c) Dur a terme activitats dins dels perímetres de protecció, fixats en els plans hidrològics, quan puguin constituir un perill de contaminació o de degradació del domini públic hidràulic.

Article 98. Limitacions mediambientals a les autoritzacions i les concessions.

En les concessions i les autoritzacions que atorguin, els organismes de conca han d'adoptar les mesures necessàries per fer compatible l'aprofitament amb el respecte del medi ambient i garantir els cabals ecològics o les demandes ambientals previstes a la planificació hidrològica.

En la tramitació de les concessions i les autoritzacions que afectin el domini públic hidràulic que puguin implicar riscos per al medi ambient, és preceptiu presentar un informe sobre els possibles efectes nocius per al medi, el qual s'ha de traslladar a l'òrgan ambiental competent perquè es pronunciï sobre les mesures correctores que, a judici seu, calgui introduir com a conseqüència de l'informe presentat. Sens perjudici dels casos en què sigui obligatori, d'acord amb el que preveu la normativa vigent, en els casos en els quals l'organisme de conca consideri que hi ha un risc greu per al medi ambient, també ha de sotmetre a la consideració de l'òrgan ambiental competent la conveniència d'iniciar el procediment d'avaluació d'impacte ambiental.

Article 99. Protecció d'aigües subterrànies.

La protecció de les aigües subterrànies davant les intrusions d'aigües salines, d'origen continental o marítim, s'ha de fer, entre altres accions, mitjançant la limitació de l'explotació dels aquífers afectats i, si s'escau, la redistribució espacial de les captacions existents. Els criteris bàsics per dur-ho a terme s'han d'incloure en els plans hidrològics de conca i correspon a l'organisme de conca l'adopció de les mesures oportunes.

CAPÍTOL II

Dels abocaments**Article 100. Concepte.**

1. A l'efecte d'aquesta Llei, es consideren abocaments els que es facin directament o indirectament a

les aigües continentals, així com en la resta del domini públic hidràulic, sigui quin sigui el procediment o la tècnica utilitzada. Amb caràcter general, és prohibit abocar directament o indirectament aigües i productes residuals susceptibles de contaminar les aigües continentals o qualsevol altre element del domini públic hidràulic, llevat que es disposi de l'autorització administrativa prèvia.

2. L'autorització d'abocament té com a objecte aconseguir el bon estat ecològic de les aigües, d'acord amb les normes de qualitat, els objectius ambientals i les característiques d'emissió i immissió establertes reglamentàriament en aplicació d'aquesta Llei. Aquestes normes i aquests objectius, els pot concretar per a cada conca el pla hidrològic respectiu.

S'entén per bon estat ecològic de les aigües el que es determina a partir d'indicadors de qualitat biològica, fisicoquímics i hidromorfològics, inherents a les condicions naturals de qualsevol ecosistema hídric, en la forma i amb els criteris d'avaluació que es determinin reglamentàriament.

3. Quan s'atorgui una autorització o se'n modifiquin les condicions, es poden establir terminis i programes de reducció de la contaminació per adequar progressivament les característiques dels abocaments als límits que s'hi fixin.

4. L'autorització d'abocament no eximeix de qualsevol altra que sigui necessària, de conformitat amb altres lleis, per a l'activitat o la instal·lació de què es tracti.

Article 101. *Autorització d'abocament.*

1. Les autoritzacions d'abocaments han d'establir les condicions en què s'han de dur a terme, en la forma que es determini reglamentàriament.

En tot cas, han d'especificar les instal·lacions de depuració necessàries i els elements de control del seu funcionament, així com els límits quantitius i qualitius que s'imposin a la composició de l'efluent i l'import del cànon de control de l'abocament que defineix l'article 113.

2. Les autoritzacions d'abocament tenen un termini màxim de vigència de cinc anys, renovables successivament, sempre que compleixin les normes de qualitat i els objectius ambientals exigibles en cada moment. En el cas contrari, es poden modificar o revocar d'acord amb el que disposen els articles 104 i 105.

3. A efectes de l'atorgament, la renovació o la modificació de les autoritzacions d'abocament, el sol·licitant ha d'acreditar davant de l'Administració hidràulica competent, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, l'adequació de les instal·lacions de depuració i els elements de control del seu funcionament a les normes i els objectius de qualitat de les aigües. Així mateix, amb la periodicitat i dins els terminis que s'estableixin reglamentàriament, els titulars d'autoritzacions d'abocament han d'acreditar davant de l'Administració hidràulica les condicions en què fan l'abocament.

Les dades que cal acreditar davant de l'Administració hidràulica, d'acord amb aquest apartat, les poden certificar les entitats que s'homologuin a aquest efecte, conforme amb el que es determini reglamentàriament.

4. Les sol·licituds d'autoritzacions d'abocament de les entitats locals han de contenir, en tot cas, un pla de sanejament i control d'abocaments a col·lectors municipals. Les entitats locals estan obligades a informar l'Administració hidràulica sobre si es fan abocaments als col·lectors locals de substàncies tòxiques i perilloses regulades per la normativa sobre qualitat de les aigües.

Article 102. *Autorització d'abocament en aqüífers i aigües subterrànies.*

Quan l'abocament pugui donar lloc a la infiltració o l'emmagatzemament de substàncies susceptibles de contaminar els aqüífers o les aigües subterrànies, només es pot autoritzar si l'estudi hidrogeològic previ en demostra la innocuïtat.

Article 103. *Limitacions a les actuacions industrials contaminants.*

Les autoritzacions administratives sobre l'establiment, la modificació o el trasllat d'instal·lacions o indústries que originin abocaments o en puguin originar s'han d'atorgar condicionades a l'obtenció de l'autorització d'abocament corresponent.

En zones concretes, el Govern pot prohibir les activitats i els processos industrials els efluentes dels quals, malgrat el tractament al qual se sotmetin, puguin constituir un risc de contaminació greu per a les aigües ja sigui en el funcionament normal o en el cas de situacions excepcionals previsibles.

Article 104. *Revisió de les autoritzacions d'abocament.*

1. L'organisme de conca pot revisar les autoritzacions d'abocament en els casos següents:

a) Quan sobrevinguin circumstàncies que, si haguessin existit anteriorment, haurien justificat la denegació de l'autorització o l'atorgament en termes diferents.

b) Quan es produeixi una millora en les característiques de l'abocament i ho sol·liciti l'interessat.

c) Per adequar l'abocament a les normes i els objectius de qualitat de les aigües que siguin aplicables en cada moment i, en particular, a les que disposin els plans hidrològics de conca per a cada riu, tram de riu, aqüífer o massa d'aigua.

2. En casos excepcionals, per raons de sequera o en situacions hidrològiques extremes, els organismes de conca poden modificar, amb caràcter general, les condicions d'abocament a fi de garantir els objectius de qualitat.

Article 105. *Abocaments no autoritzats.*

1. Comprovada l'existència d'un abocament no autoritzat, o que no compleix les condicions de l'autorització, l'organisme de conca ha de fer les actuacions següents:

a) Incoar un procediment sancionador i de determinació del dany causat a la qualitat de les aigües.

b) Liquidar el cànon de control d'abocament, de conformitat amb el que estableix l'article 113.

2. Complementàriament, l'organisme de conca pot acordar l'inici dels procediments següents:

a) De revocació de l'autorització d'abocament, quan n'hi hagi, per al cas d'incompliment d'alguna de les seves condicions.

b) D'autorització de l'abocament, si no n'hi ha, quan aquest es pugui legalitzar.

c) De declaració de caducitat de la concessió d'aigües en els casos qualificats especialment d'incompliment de les condicions o d'inexistència d'autorització, dels quals resultin danys molt greus en el domini públic hidràulic.

3. Les revocacions i les declaracions de caducitat acordades conforme amb l'apartat anterior no donen dret a indemnització.

Article 106. *Suspensió d'activitats que originen abocaments no autoritzats.*

El Govern pot ordenar, en l'àmbit de les seves competències, la suspensió de les activitats que donin origen a abocaments no autoritzats, si no considera més procedent adoptar les mesures que calguin per corregir-los, sens perjudici de la responsabilitat civil, penal o administrativa en la qual hagin pogut incórrer els causants.

Article 107. *Explotació de depuradores per l'organisme de conca.*

L'organisme de conca es pot fer càrrec directament o indirectament, per raons d'interès general i amb caràcter temporal, de l'explotació de les instal·lacions de depuració d'aigües residuals, quan no sigui procedent paralitzar les activitats que produeixen l'abocament i de l'incompliment de les condicions autoritzades derivin inconvenients greus.

En aquest cas, l'organisme de conca ha de reclamar al titular de l'autorització, fins i tot per via de constrenyiment:

- a) Les quantitats necessàries per modificar o condicionar les instal·lacions en els termes que prevegi l'autorització.
- b) Les despeses d'explotació, manteniment i conservació de les instal·lacions.

Article 108. *Empreses d'abocament.*

Es poden constituir empreses d'abocament per conduir, tractar i abocar aigües residuals de tercers. Les autoritzacions d'abocament que s'atorguin a favor seu han d'incloure les condicions exigides amb caràcter general i les següents:

- a) Les d'admissibilitat dels abocaments que ha de tractar l'empresa.
- b) Les tarifes màximes i el procediment d'actualització periòdica.
- c) L'obligació de constituir una fiança per respondre de la continuïtat i l'eficàcia dels tractaments.

La quantia de la fiança i els efectes que derivin de la revocació de l'autorització s'han de determinar reglamentàriament.

CAPÍTOL III

De la reutilització d'aigües depurades

Article 109. *Règim jurídic de la reutilització.*

1. El Govern ha d'establir les condicions bàsiques per reutilitzar les aigües i ha de precisar la qualitat exigible a les aigües depurades segons els usos previstos.

2. La reutilització de les aigües procedents d'un aprofitament requereix la concessió administrativa com a norma general. Tanmateix, en el cas que el titular d'una autorització d'abocament d'aigües depurades en sol·liciti la reutilització, només cal una autorització administrativa, en la qual s'han d'establir les condicions necessàries complementàries de les que recull l'autorització prèvia d'abocament.

3. Qualsevol persona física o jurídica que hagi obtingut una concessió de reutilització d'aigües es pot subrogar per via contractual en la titularitat de l'autorització d'abocament d'aquelles aigües, amb assumptió de les obligacions que aquesta comporti, incloses la depuració i la satisfacció del cànon de control d'abocament. Aquests contractes, els ha d'autoritzar l'organisme de

conca corresponent, a l'efecte de canviar el titular de l'autorització d'abocament. En el cas que la concessió s'hagi atorgat respecte a aigües efluentes d'una planta de depuració, les relacions entre el titular de la planta i el titular de la concessió cal regular-les també mitjançant un contracte que ha d'autoritzar l'organisme de conca corresponent.

4. Les persones físiques o jurídiques que assumeixin les obligacions a què es refereix l'apartat anterior poden sol·licitar que es modifiqui l'autorització d'abocament prèviament existent, a fi d'adaptar-la a les condicions noves d'abocament. Per a la revisió s'han de prendre en consideració el volum i la qualitat de l'efluent que s'aboqui al domini públic hidràulic després de la reutilització.

5. En tot cas, l'abocament final de les aigües reutilitzades s'ha d'adequar al que preveu aquesta Llei.

CAPÍTOL IV

Dels ajuts de l'Estat

Article 110. *Ajuts de l'Estat per a activitats que millorin la qualitat de les aigües.*

S'han de determinar reglamentàriament els ajuts que es poden concedir als qui desenvolupin, implantin o modifiquin tecnologies, processos, instal·lacions o equips, així com als qui facin canvis en l'explotació, que signifiquin una disminució en els usos i els consums d'aigua o bé una aportació més petita en origen de càrregues contaminants a les aigües utilitzades. Així mateix, es poden concedir ajuts als qui facin plantacions forestals l'objectiu de les quals sigui la protecció dels recursos hidràulics.

Aquests ajuts s'estenen als qui potabilitzin i dessalinitzin aigües i depurin aigües residuals, mitjançant processos o mètodes més adequats, implantin sistemes de reutilització d'aigües residuals o duguin a terme activitats de recerca en aquestes matèries.

CAPÍTOL V

De les zones humides

Article 111. *Concepte i característiques.*

1. Les zones pantanoses o que s'entollen, fins i tot les creades artificialment, tenen la consideració de zones humides.

2. La delimitació de les zones humides s'ha de fer d'acord amb la legislació específica corresponent.

3. Qualsevol activitat que afecti aquestes zones requereix l'autorització o la concessió administrativa.

4. Els organismes de conca i l'Administració ambiental competent han de coordinar les seves actuacions per a la conservació, la protecció eficaç, la gestió sostenible i la recuperació de les zones humides, especialment de les que tinguin un interès natural o paisatgístic.

5. Els organismes de conca poden promoure la declaració d'especial interès de determinades zones humides per conservar-les i protegir-les, d'acord amb la legislació mediambiental.

6. Així mateix, els organismes de conca, amb l'informe favorable previ dels òrgans competents en matèria de medi ambient, poden promoure la dessecació de les zones humides declarades insalubres o el sanejament de les quals es consideri d'interès públic.

TÍTOL VI

Del règim economicofinancer de la utilització del domini públic hidràulic**Article 112. Cànon d'utilització dels béns del domini públic hidràulic.**

1. L'ocupació, la utilització i l'aprofitament dels béns del domini públic hidràulic inclosos en els paràgrafs b) i c) de l'article 2 d'aquesta Llei, que requereixin la concessió o l'autorització administrativa, meriten a favor de l'organisme de conca competent una taxa denominada cànon d'utilització de béns del domini públic hidràulic, destinada a protegir i millorar el domini esmentat. Els concessionaris d'aigües estan exempts de pagar el cànon per ocupar o utilitzar els terrenys de domini públic necessaris per dur a terme la concessió.

2. La meritació de la taxa es produeix amb l'atorgament inicial i el manteniment anual de la concessió o l'autorització i és exigible en la quantia que correspongui i dins els terminis que s'assenyalin en les condicions de la concessió o l'autorització.

3. Són subjectes passius del cànon els concessionaris o les persones autoritzades o, si s'escau, els qui se subroguin en lloc seu.

4. La base imposable de l'exacció, la determina l'organisme de conca atenent els casos següents:

a) En el cas d'ocupació de terrenys del domini públic hidràulic, pel valor del terreny ocupat prenent com a referència el valor de mercat dels terrenys contigus.

b) En el cas d'utilització del domini públic hidràulic, pel valor de la utilització esmentada o del benefici obtingut amb la utilització.

c) En el cas d'aprofitament de béns del domini públic hidràulic, pel valor dels materials consumits o la utilitat que reporti l'aprofitament.

5. El tipus de gravamen anual és del 5 per 100 en els casos que preveuen els paràgrafs a) i b) de l'apartat anterior, i del 100 per 100 en el cas del paràgraf c), que s'han d'aplicar sobre el valor de la base imposable resultant en cada cas.

6. En el cas de conques intercomunitàries, el cànon el recapta l'organisme de conca o bé l'Administració Tributària de l'Estat, en virtut de conveni amb aquell. En aquest segon cas l'Agència Estatal de l'Administració Tributària ha de rebre de l'organisme de conca les dades i els censos pertinents que en facilitin la gestió, i l'ha d'informar periòdicament en la forma que es determini per via reglamentària. El cànon recaptat s'ha de posar a disposició de l'organisme de conca corresponent.

Article 113. Cànon de control d'abocaments.

1. Els abocaments al domini públic hidràulic són gravats amb una taxa destinada a estudiar, controlar, protegir i millorar el mitjà receptor de cada conca hidrogràfica, que es denomina cànon de control d'abocaments.

2. Els subjectes passius del cànon de control d'abocaments són els qui duguin a terme l'abocament.

3. L'import del cànon de control d'abocaments és el producte del volum d'abocament autoritzat pel preu unitari de control d'abocament. Aquest preu unitari es calcula multiplicant el preu bàsic per metre cúbic per un coeficient de majoració o minoració, que s'ha d'establir reglamentàriament en funció de la naturalesa, les característiques i el grau de contaminació de l'abocament, així com per la màxima qualitat ambiental del medi físic on es fa l'abocament.

El preu bàsic per metre cúbic es fixa en 0,01202 euros (2 pessetes) per a l'aigua residual urbana i en 0,03005 euros (5 pessetes) per a l'aigua residual industrial. Aquests preus bàsics es poden revisar periòdicament en les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

El coeficient de majoració del preu bàsic no pot ser superior a 4.

4. El cànon de control d'abocaments es merita el 31 de desembre, coincidint el període impositiu amb un any natural, excepte l'exercici en el qual es produeixi l'autorització de l'abocament o la cessació, cas en què s'ha de calcular el cànon proporcionalment al nombre de dies de vigència de l'autorització en relació amb el total de l'any. Durant el primer trimestre de cada any natural s'ha de liquidar el cànon corresponent a l'any anterior.

5. En el cas de conques intercomunitàries aquest cànon l'ha de recaptar l'organisme de conca o bé l'Administració Tributària de l'Estat, en virtut d'un conveni amb aquell. En aquest segon cas, l'Agència Estatal de l'Administració Tributària ha de rebre de l'organisme de conca les dades i els censos pertinents que en facilitin la gestió, i l'ha d'informar periòdicament en la forma que es determini per via reglamentària. El cànon recaptat s'ha de posar a disposició de l'organisme de conca corresponent.

6. Quan es comprovi que s'ha fet un abocament el responsable del qual no té l'autorització administrativa a la qual es refereix l'article 100, amb independència de la sanció que correspongui, l'organisme de conca ha de liquidar el cànon de control d'abocaments pels exercicis no prescrits, calculant l'import per procediments d'estimació indirecta d'acord amb el que s'estableixi reglamentàriament.

7. El cànon de control d'abocaments és independent dels cànon o les taxes que puguin establir les comunitats autònomes o les corporacions locals per finançar les obres de sanejament i depuració.

Article 114. Cànon de regulació i tarifa d'utilització de l'aigua.

1. Els beneficiats per les obres de regulació de les aigües superficials o subterrànies, finançades totalment o parcialment amb càrrec a l'Estat, han de satisfer un cànon de regulació destinat a compensar els costos de la inversió que suporti l'Administració estatal i a atendre les despeses d'explotació i conservació de les obres.

2. Els beneficiats per altres obres hidràuliques específiques finançades totalment o parcialment a càrrec de l'Estat, incloses les de correcció del deteriorament del domini públic hidràulic, derivat de la utilització, han de satisfer per la disponibilitat o l'ús de l'aigua una exacció denominada «tarifa d'utilització de l'aigua», destinada a compensar els costos d'inversió que suporti l'Administració estatal i a atendre les despeses d'explotació i conservació de les obres.

3. La quantia de cada una de les exaccions es fixa, per a cada exercici pressupostari, sumant les quantitats següents:

a) El total previst de despeses de funcionament i conservació de les obres dutes a terme.

b) Les despeses d'administració de l'organisme gestor imputables a les obres esmentades.

c) El 4 per 100 del valor de les inversions que ha fet l'Estat, degudament actualitzat, tenint en compte l'amortització tècnica de les obres i les instal·lacions i la depreciació de la moneda, en la forma que es determini reglamentàriament.

4. La distribució individual de l'import global esmentat entre tots els beneficiats per les obres s'ha de fer

d'acord amb els criteris de racionalització de l'ús de l'aigua, l'equitat en el repartiment de les obligacions i l'autofinançament del servei, en la forma que es determini reglamentàriament.

5. En el cas de conques intercomunitàries, les exaccions que preveu aquest article les gestiona i les recapta l'organisme de conca o bé l'Administració Tributària de l'Estat, en virtut de conveni amb aquell. En aquest segon cas, l'Agència Estatal de l'Administració Tributària ha de rebre de l'organisme de conca les dades i els censos pertinents que en facilitin la gestió, i l'ha d'informar periòdicament en la forma que es determini per via reglamentària. El cànon recaptat s'ha de posar a disposició de l'organisme de conca corresponent.

6. L'organisme liquidador dels cànon i les exaccions ha d'introduir un factor corrector de l'import que s'ha de satisfer, segons que el beneficiat per l'obra hidràulica consumeixi quantitats superiors o inferiors a les dotacions de referència que fixin els plans hidrològics de conca o, si s'escau, la normativa que reguli la planificació sectorial respectiva, en especial en matèria de regadius o altres usos agraris. Aquest factor corrector consisteix en un coeficient que s'ha d'aplicar sobre la liquidació, que no pot ser superior a 2 ni inferior a 0,5, conforme amb les regles que es determinin reglamentàriament.

7. L'organisme de conca ha d'aprovar i ha d'emetre les liquidacions que regula aquest article en l'exercici a què corresponguin.

Article 115. *Naturalesa economicoadministrativa de les liquidacions.*

1. Es pot establir reglamentàriament l'autoliquidació dels cànon i les exaccions esmentats en els articles anteriors.

2. Els actes d'aprovació i liquidació d'aquests cànon i exaccions tenen caràcter economicoadministratiu. Sens perjudici del que disposen les normes reguladores dels procediments aplicables, la impugnació dels actes no en suspèn l'eficàcia, i l'abonament del deute és exigible per la via administrativa de constrenyiment. L'impagament pot motivar la suspensió o la pèrdua del dret a la utilització o l'aprofitament del domini públic hidràulic.

3. Quan els qui estiguin obligats a pagar les exaccions que preveu aquesta Llei s'agrupin en una comunitat d'usuaris o una organització que els representi, es pot fer el pagament a través d'aquelles comunitats o entitats, que queden facultades amb aquesta finalitat per dur a terme la recaptació corresponent, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

TÍTOL VII

De les infraccions i les sancions i de la competència dels tribunals

Article 116. *Accions constitutives d'infracció.*

Es consideren infraccions administratives:

a) Les accions que causin danys als béns de domini públic hidràulic i a les obres hidràuliques.

b) La derivació d'aigua de les seves lleres i l'afloreament d'aigües subterrànies sense la concessió o l'autorització corresponent quan calgui.

c) L'incompliment de les condicions imposades a les concessions i les autoritzacions administratives a les quals es refereix aquesta Llei, sens perjudici de la seva caducitat, revocació o suspensió.

d) L'execució, sense la deguda autorització administrativa, d'altres obres, tasques, sembres o plantacions

a les lleres públiques o a les zones subjectes legalment a algun tipus de limitació en la seva destinació o el seu ús.

e) La invasió, l'ocupació o l'extracció d'àrids de les lleres, sense l'autorització corresponent.

f) Els abocaments que puguin deteriorar la qualitat de l'aigua o les condicions de desguàs de la llera receptora, duts a terme sense disposar de l'autorització corresponent.

g) L'incompliment de les prohibicions que estableix aquesta Llei o l'omissió dels actes a què obliga.

h) L'obertura de pous i la instal·lació en aquests pous d'instruments per extreure aigües subterrànies sense disposar prèviament de la concessió o l'autorització de l'organisme de conca per a l'extracció de les aigües.

Article 117. *Qualificació de les infraccions.*

1. Aquestes infraccions es qualifiquen reglamentàriament de lleus, menys greus, greus o molt greus, atinent la repercussió en l'ordre i l'aprofitament del domini públic hidràulic, la transcendència pel que fa a la seguretat de les persones i els béns, i les circumstàncies del responsable, el seu grau de malícia, de participació i el benefici obtingut, així com el deteriorament produït en la qualitat del recurs. Es poden sancionar amb les multes següents:

Infraccions lleus, multa de fins a 6.010,12 euros (1.000.000 de pessetes).

Infraccions menys greus, multa de 6.010,13 a 30.050,61 euros (1.000.001 a 5.000.000 de pessetes).

Infraccions greus, multa de 30.050,62 a 300.506,06 euros (5.000.001 a 50.000.000 de pessetes).

Infraccions molt greus, multa de 300.506,06 a 601.012,10 euros (50.000.001 a 100.000.000 de pessetes).

2. La sanció de les infraccions lleus i de les menys greus correspon a l'organisme de conca. En relació amb les primeres s'ha d'establir reglamentàriament un procediment abreujat i sumari, respectant els principis que estableix el capítol II del títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. És competència del ministre de Medi Ambient la sanció de les infraccions greus i queda reservada al Consell de Ministres la imposició de multes per infraccions molt greus.

3. El Govern pot actualitzar, mitjançant un decret, l'import de les sancions, que preveu l'apartat 1 d'aquest article.

Article 118. *Indemnitzacions per danys i perjudicis al domini públic hidràulic.*

1. Amb independència de les sancions que se'ls imposin, es pot obligar els infractors a reparar els danys i els perjudicis ocasionats al domini públic hidràulic, així com a reparar les coses al seu estat anterior. L'òrgan sancionador ha de fixar executòriament les indemnitzacions que siguin procedents.

2. Tant l'import de les sancions com el de les responsabilitats que es produeixin es poden exigir per la via administrativa de constrenyiment.

Article 119. *Multes coercitives.*

1. Els òrgans sancionadors poden imposar multes coercitives en els casos que preveu la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. La quantia de cada multa no pot superar,

en cap cas, el 10 per 100 de la sanció màxima fixada per a la infracció comesa.

2. Per garantir l'eficàcia de la resolució final que es pugui dictar, amb caràcter provisional es poden adoptar les mesures cautelars que calguin per evitar que continui l'activitat infractora, com ara segellar les instal·lacions, els aparells, els equips i els pous, i fer cessar les activitats.

Article 120. *Infraccions constitutives de delictes o falta.*

En els casos en què les infraccions puguin constituir un delictes o una falta, l'Administració ha de passar el tant de culpa a la jurisdicció competent i s'ha d'abstenir de prosseguir el procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no s'hagi pronunciat. La sanció de l'autoritat judicial exclou la imposició de multa administrativa. Si no es considera que hi ha hagut un delictes o una falta, l'Administració pot continuar l'expedient sancionador partint dels fets que els tribunals hagin considerat provats.

Article 121. *Jurisdicció competent.*

Correspon a la jurisdicció contenciosa administrativa conèixer les pretensions que es dedueixin en relació amb els actes de qualssevol administracions públiques en matèria d'aigües, subjectes al dret administratiu.

TÍTOL VIII

De les obres hidràuliques

CAPÍTOL I

Concepte i naturalesa jurídica de les obres hidràuliques

Article 122. *Concepte d'obra hidràulica.*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per obra hidràulica la construcció de béns que tinguin naturalesa immoble destinada a la captació, l'extracció, el dessalatge, l'emmagatzemament, la regulació, la conducció, el control i l'aprofitament de les aigües, així com el sanejament, la depuració, el tractament i la reutilització de les aprofitades i les que tinguin com a objecte la recàrrega artificial d'aquífers, l'actuació sobre cursos, la correcció del règim de corrents i la protecció davant d'avingudes, com ara preses, embassaments, canals de sèquies, assuts, conduccions, i dipòsits d'abastament a poblacions, instal·lacions de dessalatge, captació i bombatge, clavegueram, col·lectors d'aigües pluvials i residuals, instal·lacions de sanejament, depuració i tractament, estacions d'aforament, piezòmetres, xarxes de control de qualitat, dics i obres de canalització i defensa contra avingudes, així com les actuacions necessàries per protegir el domini públic hidràulic.

Article 123. *Règim jurídic de l'obra hidràulica.*

1. Les obres hidràuliques poden ser de titularitat pública o privada.

No es pot iniciar la construcció d'una obra hidràulica que comporti concedir nous usos de l'aigua sense que s'obtingui o es declari prèviament la concessió, autorització o reserva demanials corresponent, excepte en el cas de la declaració d'emergència o de situacions hidrològiques extremes.

A les obres hidràuliques vinculades a aprofitaments energètics també els és aplicable el que preveu la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

2. Són obres hidràuliques públiques les destinades a garantir la protecció, el control i l'aprofitament de les aigües continentals i del domini públic hidràulic i que siguin competència de l'Administració General de l'Estat, de les confederacions hidrogràfiques, de les comunitats autònomes i de les entitats locals.

Article 124. *Competències per a l'execució, la gestió i l'explotació de les obres hidràuliques públiques.*

1. Són competència de l'Administració General de l'Estat les obres hidràuliques d'interès general. La gestió d'aquestes obres, la poden fer directament els òrgans competents del Ministeri de Medi Ambient o a través de les confederacions hidrogràfiques. Les comunitats autònomes en virtut d'un conveni específic o encàrrec de gestió també poden gestionar la construcció i l'explotació d'aquestes obres.

2. Són competència de les confederacions hidrogràfiques les obres hidràuliques dutes a terme amb càrrec als fons propis, en l'àmbit de les competències de l'Administració General de l'Estat.

3. La resta de les obres hidràuliques públiques són competència de les comunitats autònomes i de les entitats locals, d'acord amb el que disposin els estatuts d'autonomia respectius i les lleis de desplegament, i la legislació de règim local.

4. L'Administració General de l'Estat, les confederacions hidrogràfiques, les comunitats autònomes i les entitats locals poden subscriure convenis per dur a terme i finançar conjuntament obres hidràuliques de la seva competència.

Article 125. *Encàrrec de gestió. Concessions sense competència de projectes.*

1. El Ministeri de Medi Ambient i les confederacions hidrogràfiques, en l'àmbit de les seves competències, poden encomanar a les comunitats d'usuaris, o a les juntes centrals d'usuaris, l'explotació i el manteniment de les obres hidràuliques que els afectin. Amb aquest efecte, s'ha de subscriure un conveni entre l'Administració i les comunitats o les juntes centrals d'usuaris en el qual cal determinar les condicions de l'encàrrec de gestió i, en particular, el règim economicofinancer.

2. Així mateix, les comunitats d'usuaris i les juntes centrals d'usuaris poden ser beneficiaris directes, sense concurrència, de concessions de construcció o explotació de les obres hidràuliques que les afectin. Un conveni específic entre l'Administració General de l'Estat i els usuaris ha de regular cada obra i ha de fixar, si s'escau, els ajuts públics associats a cada operació.

Article 126. *Despeses de conservació i funcionament.*

Als efectes que preveu el paràgraf a) de l'apartat 3 de l'article 114, tenen la consideració de despeses de funcionament i conservació les quantitats que l'Administració General de l'Estat o les confederacions hidrogràfiques s'obliguin a satisfer en virtut d'un conveni subscrit amb un tercer a qui s'hagi atribuït la gestió de la construcció o l'explotació d'una obra hidràulica d'interès general, o sigui concessionari d'aquestes.

Article 127. *Prerogatives de l'obra hidràulica d'interès general.*

1. Les obres hidràuliques d'interès general i les obres i les actuacions hidràuliques d'àmbit supramunicipal, incloses en la planificació hidrològica, i que no esgotin la seva funcionalitat en el terme municipal on s'ubiquin, no estan subjectes a llicència ni a qualsevol

acte de control preventiu municipal a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 84 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local.

2. Els òrgans urbanístics competents no poden suspendre l'execució de les obres a què es refereix el paràgraf primer de l'apartat anterior, sempre que s'hagi complert el tràmit de l'informe previ, que l'òrgan competent hagi aprovat degudament el projecte tècnic, les obres s'ajustin al projecte o a les seves modificacions i s'hagi fet la comunicació a la qual fa referència l'apartat següent.

3. El Ministeri de Medi Ambient ha de comunicar a les entitats locals afectades l'aprovació dels projectes de les obres públiques hidràuliques a què es refereix l'apartat 1, a fi que s'iniciï, si s'escau, el procediment de modificació del planejament urbanístic municipal per adaptar-lo a la implantació de les noves infraestructures o instal·lacions, d'acord amb la legislació urbanística que sigui aplicable en funció de la ubicació de l'obra.

Article 128. *Coordinació de competències concurrents.*

1. L'Administració General de l'Estat, les confederacions hidrogràfiques, les comunitats autònomes i les entitats locals tenen els deures de coordinació recíproca de les seves competències concurrents sobre el medi hídic amb incidència en el model d'ordenació territorial, en la disponibilitat, la qualitat i la protecció d'aigües i, en general, del domini públic hidràulic, així com els deures d'informació i col·laboració mútua en relació amb les iniciatives o els projectes que promoguin.

2. La coordinació i la cooperació a la qual es refereix l'apartat anterior s'han de dur a terme a través dels procediments que estableixen la Llei 12/1983, de 14 d'octubre, del procés autonòmic; la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, i la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, així com dels específics que prevegin els convenis establerts entre les administracions afectades.

3. Respecte a les conques intercomunitàries, l'aprovació, la modificació o la revisió dels instruments d'ordenació territorial i planificació urbanística que afectin directament els terrenys previstos per als projectes, les obres i les infraestructures hidràuliques d'interès general que estableixin els plans hidrològics de conca o el Pla hidrològic nacional requereixen, abans d'aprovar-les inicialment, l'informe vinculant del Ministeri de Medi Ambient, que només ha de versar sobre la relació entre les obres i la protecció i la utilització del domini públic hidràulic, i sens perjudici del que prevegin altres lleis aplicables per raons sectorials o mediambientals. Aquest informe s'ha de considerar que és positiu si no s'emeta i es notifica en el termini de dos mesos.

4. Els terrenys reservats en els plans hidrològics per dur-hi a terme obres hidràuliques d'interès general, així com els que siguin estrictament necessaris per ampliar-los, han de tenir la classificació i la qualificació que resulti de la legislació urbanística aplicable i sigui adequada per garantir i preservar la funcionalitat de les obres esmentades, la protecció del domini públic hidràulic i la seva compatibilitat amb els usos de l'aigua i les demandes mediambientals. Els instruments generals d'ordenació i planejament urbanístic han de recollir aquesta classificació i qualificació.

Article 129. *Avaluació d'impacte ambiental.*

Els projectes d'obres hidràuliques d'interès general s'han de sotmetre al procediment d'avaluació d'impacte ambiental en els casos que estableix la legislació d'avaluació d'impacte ambiental.

Article 130. *Declaració d'utilitat pública i necessitat d'ocupació.*

1. L'aprovació dels projectes d'obres hidràuliques d'interès general comporta la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació dels béns i adquisició de drets, amb les finalitats d'expropiació forçosa i ocupació temporal, d'acord amb el que disposa la legislació corresponent.

2. La declaració d'utilitat pública i necessitat d'ocupació també ha de fer referència als béns i els drets compresos en el replantejament del projecte i en les modificacions d'obres que es puguin aprovar posteriorment.

3. La proposta de declaració d'urgència per a l'ocupació de béns i drets afectats per obres hidràuliques d'interès general correspon a l'òrgan competent del Ministeri de Medi Ambient.

4. Quan la realització d'una obra hidràulica d'interès general afecti de manera singular l'equilibri socioeconòmic del terme municipal en el qual s'ubiqui, cal elaborar i executar un projecte de restitució territorial per compensar l'afecció.

Article 131. *Declaració d'interès general d'una obra hidràulica.*

1. La iniciativa per declarar d'interès general una obra hidràulica, conforme amb els apartats 2 i 3 de l'article 46 d'aquesta Llei, correspon al Ministeri de Medi Ambient, d'ofici o a instància dels qui hi tinguin interès, sens perjudici del que disposen els paràgrafs a) i b) de l'apartat 3 de l'article 46. Poden instar la iniciació de l'expedient de declaració d'interès general d'una obra hidràulica, en l'àmbit de les seves competències:

- a) La resta dels departaments ministerials de l'Administració General de l'Estat.
- b) Les comunitats autònomes i les entitats locals.
- c) Les comunitats d'usuaris o organitzacions representatives dels usuaris.

En tot cas, cal escoltar les comunitats autònomes i les entitats locals afectades en l'expedient corresponent.

2. Quan es tracti d'obres hidràuliques que tinguin com a finalitat principal els regadius o altres usos agraris, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha d'emetre un informe preceptiu sobre les matèries pròpies de la seva competència, especialment sobre l'adequació del projecte al que estableix la planificació nacional de regadius vigent.

3. Per declarar una obra hidràulica d'interès general, cal ponderar l'adequació del projecte a les exigències mediambientals, tenint en compte especialment la compatibilitat dels usos possibles i el manteniment de la qualitat de les aigües.

4. L'expedient de declaració d'interès general d'una obra hidràulica ha d'incloure una proposta de finançament de la construcció i l'explotació de l'obra, així com un estudi sobre els cànons i les tarifes que els beneficiaris han de satisfer. Amb aquests efectes, el Ministeri d'Hisenda ha d'emetre un informe sobre l'expedient esmentat.

CAPÍTOL II

De les societats estatals

Article 132. *Règim jurídic de les societats estatals.*

1. S'autoritza el Consell de Ministres per constituir una o diverses societats estatals de les que preveu l'article 6.1.a) del text refós de la Llei general pressupostària,

aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, l'objecte social de les quals sigui construir, explotar o executar les obres públiques hidràuliques que determini a aquest efecte el Consell de Ministres mateix.

2. Les relacions entre l'Administració General de l'Estat i les societats estatals a les quals es refereix l'apartat anterior s'han de regular mitjançant els convenis corresponents, amb l'informe favorable previ del Ministeri d'Economia, que ha d'autoritzar el Consell de Ministres i en els quals cal preveure, com a mínim, les qüestions següents:

a) El règim de construcció o explotació de les obres públiques hidràuliques de què es tracti.

b) Les potestats que té l'Administració General de l'Estat en relació amb la direcció, la inspecció, el control i la recepció de les obres, la titularitat de les quals en tot cas li correspon.

c) Les aportacions econòmiques que hagi de realitzar l'Administració General de l'Estat a la societat estatal. Amb aquests efectes aquella pot adquirir els compromisos plurianuals de despesa que siguin pertinents, sense subjecció a les limitacions que estableix l'article 61 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre. El que disposa aquesta lletra s'entén, en tot cas, sens perjudici de les aportacions que la societat estatal pugui rebre d'altres subjectes públics o privats, en virtut, si s'escau, de la conclusió dels convenis corresponents.

d) Les garanties que s'hagin d'establir a favor de les entitats que financin la construcció o l'explotació de les obres públiques hidràuliques.

3. En els contractes que les societats estatals a què es refereix aquest article conclouguin amb tercers per construir les obres públiques hidràuliques cal observar les regles següents:

1r S'han d'aplicar les prescripcions del text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, i de les disposicions que la despleguin, pel que fa a la capacitat de les empreses, la publicitat, els procediments de licitació i les formes d'adjudicació.

2n Cal incloure les clàusules que siguin pertinents perquè les societats estatals esmentades i l'Administració General de l'Estat defensin adequadament els interessos públics afectats.

3r L'ordre jurisdiccional contenciós administratiu ha de conèixer de les qüestions que se suscitin en relació amb la preparació i l'adjudicació.

CAPÍTOL III

Dels contractes de construcció i explotació d'obres hidràuliques

Article 133. *Concepte.*

1. Per construir, conservar i explotar les obres i les infraestructures vinculades a la regulació dels recursos hidràulics, la seva conducció, potabilització i dessalinització, i al sanejament i la depuració de les aigües residuals, les administracions públiques poden fer servir el contracte de construcció i explotació d'obres hidràuliques, que es regeix pels preceptes que conté aquesta Llei i, si hi manca, pel que preveuen el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques i altres normes que siguin aplicables per raó de la matèria.

2. Als efectes d'aquesta Llei, té la consideració de contracte de concessió de construcció i explotació d'obres hidràuliques aquell en què, tenint com a objecte la construcció, la conservació i l'explotació de les obres que defineix l'apartat primer, la contraprestació al ces-

sionari consisteixi en el dret a percebre la tarifa que preveu l'apartat 1, paràgraf a), de l'article 135 d'aquesta Llei.

Quan hi hagin raons d'interès públic, rendibilitat social o ús col·lectiu, l'Administració concedent pot compensar al concessionari part de l'obra pública prevista, en els termes que en cada cas s'estableixin als plecs contractuals corresponents.

Article 134. *Règim jurídic.*

1. El règim jurídic d'aquest contracte és el que estableix la legislació bàsica estatal, amb les excepcions següents:

a) El termini d'explotació de l'obra és el que prevegi cada plec de clàusules administratives particulars, sense que pugui excedir en cap cas els setanta-cinc anys.

b) En el contracte, l'Administració pot imposar al concessionari que cedeixi a un tercer un percentatge de la construcció de l'obra que representi un 30 per 100 del valor total d'aquesta, com a mínim, i cal que al plec de clàusules particulars expressi raonadament els motius que aconsellen la cessió. La selecció del cessionari ha de seguir les normes generals dels contractes d'obres.

c) Aquests contractes queden exceptuats del que preveuen els articles 11.e), 62.c) i 69.4 del text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques. En tot cas, s'ha d'unir a l'expedient una certificació de compromisos de crèdit per a exercicis futurs i un informe del Ministeri d'Hisenda sobre els aspectes pressupostaris i financers del contracte.

d) De conformitat amb el que disposa l'article 14.3 del text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, en el cas que l'Administració hagi de compensar al concessionari part de l'obra pública prevista, s'autoritza que el pagament es dugui a terme de manera ajornada, en els termes que fixi el contracte de concessió.

2. L'atorgament del contracte de concessió de les obres hidràuliques a què es refereix l'article 133.2 d'aquesta Llei es considera títol habilitant per ocupar i usar els terrenys i els béns de domini públic necessaris per construir l'obra i produir els béns i els serveis a què es destina.

3. El règim jurídic de l'ús del domini públic necessari per executar el contracte de concessió és el següent:

a) El concessionari té el dret a utilitzar privatament els béns de domini públic inclosos en la concessió, i el benefici de l'expropiació forçosa dels béns, els terrenys i els drets afectats, en els termes que fixi el contracte de concessió d'obra hidràulica.

b) El concessionari pot fer servir, ocupar i gestionar les obres, els béns i les instal·lacions que dugui a terme sobre el domini públic fins que expiri el termini per al qual es va atorgar la concessió, moment en què reverteixen a l'Administració pública competent.

c) Les concessions es poden inscriure al Registre de la propietat.

Article 135. *Règim economicofinancer.*

1. El règim economicofinancer del contracte, el regeixen els principis següents:

a) Les tarifes que perceben els concessionaris, les ha de fixar l'Administració competent, incloent-hi les despeses de funcionament, conservació i administració, la recuperació de la inversió i el cost del capital, en els termes que prevegi el contracte de concessió.

b) L'Administració ha de vetllar perquè en cada moment es mantingui l'equilibri financer de la concessió.

2. L'atorgament del contracte de concessió que regula l'article anterior només pot modificar el règim d'utilització dels recursos hídrics que preveu aquesta Llei, en el que derivi expressament del que estableix aquest capítol.

3. El Govern ha de desplegar reglamentàriament els preceptes que conté aquesta Llei, especialment pel que fa al règim economicofinancer de les concessions.

Disposició addicional primera. *Llacs, llacunes i tolles inscrites en el Registre de la propietat.*

Els llacs, les llacunes i les tolles sobre els quals hi hagi inscripcions expresses al Registre de la propietat conserven el caràcter de domini que tenien en el moment d'entrar en vigor la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües.

Disposició addicional segona. *Administració hidràulica de les conques internes d'una comunitat autònoma.*

Les funcions que exerceixen, d'acord amb aquesta Llei, els organismes de conca en les conques que excedeixen l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma corresponen a les administracions hidràuliques d'aquelles comunitats que, al propi territori i en virtut dels estats d'autonomia, exerceixen competències sobre el domini públic hidràulic i es tracti de conques hidrogràfiques compreses íntegrament dins del seu àmbit territorial.

Disposició addicional tercera. *Estadístiques sobre l'evolució de les aigües continentals.*

El Ministeri de Medi Ambient ha de mantenir una estadística que permeti vigilar l'evolució de la quantitat i la qualitat de les aigües continentals en relació amb les característiques que defineixen els plans hidrològics.

Disposició addicional quarta. *Actuacions que ha de fer l'Institut Geològic i Miner d'Espanya.*

Sens perjudici de les competències en la gestió de l'aigua que estableix aquesta Llei, l'Institut Geològic i Miner d'Espanya ha de formular i ha de desenvolupar plans d'investigació tendents a un coneixement i una protecció millor dels aqüífers subterranis, i ha de prestar assessorament tècnic a les diferents administracions públiques en matèries relacionades amb les aigües subterranies.

Disposició addicional cinquena. *Competències de les comunitats autònomes en matèria d'ordenació del territori.*

Les possibles limitacions en l'ús del sòl i les reserves de terreny, que preveuen els articles 6, 11, 20, 1.d), 43 i 96 d'aquesta Llei, s'han d'aplicar sense detriment de les competències que les comunitats autònomes puguin exercir en matèria d'ordenació del territori.

Disposició addicional sisena. *Terminis en expedients sobre domini públic hidràulic.*

Als efectes que preveu l'article 42.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en la redacció que en fa la Llei 4/1999, de modificació de l'anterior, els terminis per emetre resolució i notificar-la en els procediments que regula aquesta Llei són els següents:

1r Procediments relatius a les concessions del domini públic hidràulic, excepte els que preveu l'article 68, divuit mesos.

2n Procediments d'autorització d'usos del domini públic hidràulic, sis mesos.

3r Procediments sancionadors i altres actuacions referents al domini públic hidràulic, un any.

Disposició addicional setena. *Aqüífers sobreexplotats.*

1. En els aqüífers declarats sobreexplotats o en risc d'estar-ho, es poden atorgar concessions d'aigües subterranies que permetin extreure el recurs només en circumstàncies de sequera que prèviament hagi constatat la junta de govern de l'organisme de conca i d'acord amb el pla d'ordenació per a la recuperació de l'aqüífer.

2. Els drets d'aprofitament de l'article 54.2 i els drets sobre aigües privades a què es refereix la disposició transitòria tercera d'aquesta Llei estan subjectes a les restriccions derivades del pla d'ordenació per a la recuperació de l'aqüífer o les limitacions que, si s'escau, s'estableixin en aplicació de l'article 58, en els mateixos termes previstos per als concessionaris d'aigües, sense dret a una indemnització.

Disposició addicional vuitena. *Obres de millora d'infraestructura hidràulica del Delta de l'Ebre.*

Una vegada finalitzat el Pla d'obres de millora d'infraestructura hidràulica del Delta de l'Ebre, sens perjudici de les competències de l'Administració hidràulica de l'Estat, l'Administració hidràulica de Catalunya ha d'executar, a la part de la conca de l'Ebre situada al territori d'aquesta Comunitat Autònoma, les obres que permetin un aprofitament millor dels recursos de la conca que preveu la Llei 18/1981, d'1 de juliol, d'actuacions en matèries d'aigua a Tarragona, amb càrrec al percentatge del cànon ingressat que es determini de manera definitiva en el Pla hidrològic nacional.

Disposició transitòria primera. *Titulars de drets sobre aigües públiques derivats de la Llei de 13 de juny de 1879.*

1. Els que d'acord amb la normativa anterior a la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, siguin titulars d'un aprofitament d'aigües públiques en virtut d'una concessió administrativa o una prescripció acreditada, així com d'autoritzacions d'ocupació o utilització del domini públic estatal, continuen gaudint dels seus drets, d'acord amb el contingut dels seus títols administratius i el que la mateixa Llei 29/1985 estableix, durant un termini màxim de setanta-cinc anys a partir de l'entrada en vigor de la Llei esmentada, si al títol no se'n fixa un altre de menor.

2. Els aprofitaments d'aigües definides com a públiques d'acord amb la normativa anterior a la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, queden legalitzats mitjançant la inscripció al registre d'aigües, sempre que els titulars hagin acreditat el dret a utilitzar el recurs de conformitat amb el que estableix la disposició transitòria primera 2 d'aquesta Llei.

El dret a utilitzar el recurs es prolonga per un termini de setanta-cinc anys, comptats des de l'entrada en vigor de la Llei esmentada, sens perjudici que l'Administració ajusti el cabal de l'aprofitament a les necessitats reals.

Disposició transitòria segona. *Titulars de drets sobre aigües privades procedents de deus, derivats de la Llei de 13 de juny de 1879.*

1. Als titulars d'algun dret d'acord amb la Llei de 13 de juny de 1879, sobre aigües privades procedents de

deus que es facin servir en tot o en part i n'hagin obtingut la inclusió al registre d'aigües com a aprofitament temporal d'aigües privades, cal respectar-los el règim esmentat per un termini màxim de cinquanta anys, a comptar des de l'1 de gener de 1986. Quan finalitzi el termini, els qui en aquell moment facin servir els cabals, en virtut d'un títol legítim, tenen dret preferent per obtenir la concessió administrativa corresponent de conformitat amb el que preveu la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües.

2. Si els interessats no han acreditat els seus drets d'acord amb la disposició transitòria segona 1, mantenen la titularitat de la mateixa forma que fins ara, però no poden gaudir de la protecció administrativa que deriva de la inscripció al registre d'aigües.

3. En qualsevol dels casos anteriors, l'increment dels cabals totals utilitzats, així com la modificació de les condicions o el règim de l'aprofitament, requereixen la concessió oportuna que empari tota l'explotació d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

4. En tot cas, als aprofitaments d'aigües a què es refereix aquesta disposició transitòria els són aplicables les normes que regulen la sobreexplotació d'aqüífers, els usos de l'aigua en cas de sequera greu o de necessitat urgent i, en general, les relatives a limitacions de l'ús del domini públic hidràulic.

Disposició transitòria tercera. Titulars de drets sobre aigües privades procedents de pous o galeries, derivats de la Llei de 13 de juny de 1879.

1. Els aprofitaments temporals d'aigües privades procedents de pous o galeries, inscrits en el registre d'aigües a l'empara de la disposició transitòria tercera 1 de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, els ha de respectar l'Administració, durant un termini de cinquanta anys a comptar des de l'1 de gener de 1986, pel que fa al règim d'explotació dels cabals i al dret preferent per a l'obtenció de la concessió administrativa corresponent de conformitat amb el que preveu la dita Llei.

2. Si els interessats no han acreditat els seus drets, de conformitat amb la disposició transitòria tercera 1, mantenen la titularitat de la mateixa forma que fins ara, però no poden gaudir de la protecció administrativa que deriva de la inscripció al registre d'aigües.

3. En qualsevol dels casos anteriors, l'increment dels cabals totals utilitzats, així com la modificació de les condicions o el règim d'aprofitament, requereixen la concessió oportuna que empari tota l'explotació, d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

4. En tot cas, als aprofitaments d'aigües privades a què es refereix aquesta disposició transitòria els són aplicables les normes que regulen la sobreexplotació d'aqüífers, els usos de l'aigua en cas de sequera greu o de necessitat urgent i, en general, les relatives a les limitacions de l'ús del domini públic hidràulic.

Disposició transitòria quarta. Registre dels aprofitaments d'aigües que la Llei de 1879 qualifica de privades.

1. Els aprofitaments d'aigües que la Llei de 13 de juny de 1879 qualifica de privades es poden inscriure al registre d'aigües a petició dels seus titulars legítims i als efectes que preveuen les disposicions transitòries segona i tercera.

2. Els titulars legítims dels aprofitaments d'aigües que la legislació anterior a la Llei 29/1985, de 2 d'agost, qualifica de privades, cal que declarin aquests aprofitaments davant de l'organisme de conca, en els terminis que es determinin reglamentàriament.

L'organisme de conca els ha d'incloure al catàleg d'aprofitament d'aigües privades de la conca, amb el coneixement previ de les característiques i l'aforament.

3. Els titulars d'aprofitaments d'aigües continentals de qualsevol classe que no els hagin inscrit al registre d'aigües o inclòs al catàleg de conca poden ser objecte de multes coercitives en la forma i amb la quantia que determina l'article 117 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria cinquena. Eficàcia jurídica dels plans hidrològics de conca.

Els plans hidrològics de conca, aprovats abans de la promulgació del Pla hidrològic nacional, tenen una eficàcia jurídica plena. Cal indemnitzar els titulars de concessions administratives atorgades a l'empara dels plans esmentats, si els condicionats respectius no disposen una altra cosa, pels perjudicis que, si s'escau, els irrogi l'aplicació del Pla hidrològic nacional.

Disposició transitòria sisena. Revisió de característiques d'aprofitaments inscrits al registre d'aigües públiques.

Dins el termini i de la manera que es determini reglamentàriament, els organismes de conca han de revisar les característiques dels aprofitaments inscrits actualment en el Registre d'aprofitament d'aigües públiques, com a tràmit previ al trasllat de les anotacions al registre d'aigües de l'organisme de conca corresponent.

Disposició transitòria setena. Actualització de valors als efectes de l'article 114 d'aquesta Llei.

Per actualitzar els valors de les inversions d'obres realitzades a les quals es refereix l'article 114, només computa el període que hagi transcorregut des de la data d'entrada en vigor de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües.

Disposició transitòria vuitena. Cànon de control d'abocaments.

1. El cànon de control d'abocaments entra en vigor l'1 de gener de l'any 2002. En el període impositiu corresponent a l'any natural 2001 cal aplicar el cànon d'abocament que estableix l'article 105 de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües.

2. El que preveu l'apartat 5 de l'article 113 d'aquesta Llei per gestionar i recaptar el cànon de control d'abocaments a les conques intercomunitàries és aplicable a les conques intracomunitàries sense traspàs de competències.

Disposició final primera. Supletorietat del Codi civil.

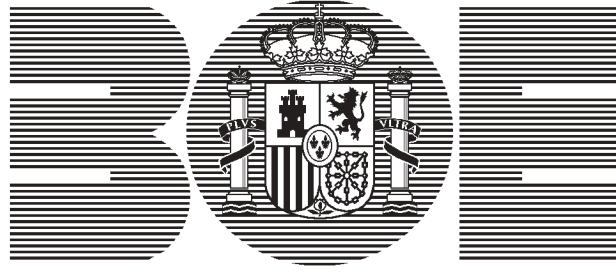
En tot el que no reguli aquesta Llei, cal atènyer-se al que disposa el Codi civil.

Disposició final segona. Desplegament reglamentari.

El Govern i el ministre de Medi Ambient, en l'àmbit de les respectives competències, poden dictar les normes reglamentàries que requereixin el desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. Vigència dels estatuts i les ordenances de les comunitats d'usuaris.

Els estatuts o les ordenances de les comunitats d'usuaris constituïdes continuen vigents, sens perjudici que s'hagin de revisar, si s'escau, per adaptar-los als principis constitucionals de representativitat i estructura democràtica.

BOLETÍN OFICIAL DEL ESTADO

ANY CCCXLI • DIJOUS 16 D'AGOST DE 2001 • SUPLEMENT NÚM. 13 EN LLENGUA CATALANA

FASCICLE SEGON

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

14550 *ACORD complementari de cooperació entre el Regne d'Espanya i la República de Costa Rica sobre cooperació en matèria de prevenció del consum i control del tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques, fet «ad referendum» a San José de Costa Rica el 24 de novembre de 1999. («BOE» 178, de 26-7-2001.)*

ACORD COMPLEMENTARI DE COOPERACIÓ ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DE COSTA RICA SOBRE COOPERACIÓ EN MATÈRIA DE PREVENCIÓ DEL CONSUM I CONTROL DEL TRÀFIC IL·LÍCIT D'ESTUPEFAENTS I SUBSTÀNCIES PSICOTRÒPIQUES

El Regne d'Espanya i la República de Costa Rica, denominades d'ara endavant les parts contractants,

Conscients que la cooperació bilateral és fonamental per afrontar els problemes derivats de l'ús indegut i del tràfic il·lícit de drogues;

MINISTERIO
DE LA PRESIDENCIA